

HARTAUS- KALENTERI

Tammi-Maaliskuu 2018

Pysykää laissa ja todistuksessa

Jes. 8:20

**Julkaisija: Seitsemännen Päivän Adventistien kansainvälinen
lähetyss seurakunta Uskonpuhdistusliike Suomen
Lähetysyhdistys r.y.**

Mastotie 10, 37800 Toijala Puh. 03 5425100 eMail:

info@spaup.org www.spaup.org

Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä. Joh. 3:16.

Sillä rakkaus Jumalaan on se, että pidämme hänen käskynsä. Ja hänen käskynsä eivät ole raskaat; sillä kaikki, mikä on syntynyt Jumalasta, voittaa maailman; ja tämä on se voitto, joka on maailman voittanut, meidän uskomme. 1. Joh. 5:3, 4.

TAMMIKUU

1.1. Maanantai, aamu

Ps. 119:105

”Joka päivä teidän tulee oppia jotakin uutta Raamatusta. Tutkikaa sitä ikään kuin etsisitte kätkettyä aarretta, sillä se sisältää iankaikkisen elämän sanat. Rukoilkaa viisautta ja ymmärrystä käsittääksenne näitä pyhiä kirjoituksia. Tekemällä niin löytäisitte uusia ihanoituksia Jumalan sanasta, ja teistä tuntuisi, että olette saaneet uutta ja kallisarvoista valoa totuuteen liittyviin aiheisiin, ja Raamattu tulisi teille jatkuvasti kalliimmaksi ja arvokkaammaksi.” T.a. II, 96.

1.1. Maanantai, ilta

Ps. 25:5

”Sielulla, joka päivittäin hartaassa rukouksessa kääntyy Jumalan puoleen, saadaksean Häneltä apua, tukea ja voimaa, on jalot pyrkimykset, selvä käsitys totuudesta ja velvollisuudesta, ylevät vaikuttimet ja alituinen vanhurskauden nälkä ja jano. Olemalla jatkuvasti yhteydessä Jumalan kanssa meidän on mahdollista seurustellessamme muiden kanssa valaa heihin oman sydämemme valoa ja seesteistä rauhaa. Vastaanottamalla rukouksessa Jumalalta voimaa sekä kestävästi pyrkimällä kehittämään mieltämme harkitsevaksi ja valppaaksi me kykenemme suorittamaan jokapäiväiset velvollisuutemme ja säilyttämään sielunrauhamme kaikissa olosuhteissa.” V. s. 125,126.

2.1. Tiistai, aamu

Ps. 78:2-6

”Niiden, jotka tunnustavat rakastavansa Jumalaa, tulisi muinaisten patriarkkojen tavoin rakentaa alttari Herralle minne tahansa he pystyttävätkin telttansa. Jos milloin niin nyt on aika tehdä jokainen koti rukoushuoneeksi. Isien ja äitien tulisi usein ylentää sydämensä Jumalan puoleen rukoillen nöyrästi ja hartaasti itsensä ja lastensa puolesta. Laskekoon isä kodin pappina Jumalan alttarille aamu- ja iltauhrin vaimon ja lasten yhtyessä rukoukseen ja kiitokseen. Sellaisessa kodissa Jeesus viihtyy.” P.p. 125.

2.1. Tiistai, ilta

Jaak. 1:5,6

”Mutta Jumala ei anna jumalallista valoa niille, jotka tyytyvät jäämään pimeyteen. Saadaksean apua Jumalalta ihmisen on tunnettava heikkoutensa ja vajavuutensa. Hänen on mielessään varauduttava hänessä aikaansaatavaan suureen muutokseen, ja hänen on ryhdyttävä vakavasti ja kestävästi rukoilemaan ja toimimaan. Väärät tavat ja tottumukset on karistettava pois, ja voitto voidaan saavuttaa vain pyrkimällä päättävästi korjaamaan näitä virheitä ja mukautumalla oikeisiin periaatteisiin.” P.p. 230.

3.1. Keskiviikko, aamu

1. Moos. 8:20

”Heti arkista poistuttuaan hän rakensi alttarin ja uhrasi sillä kaikkia puhtaita karjaeläimiä ja lintuja. Näin hän kiitti Jumalaa vapautuksesta ja ilmaisi uskovansa Kristukseen suurimpaan uhriin. Tämä Nooan uhri miellytti Jumalaa ja niin Hän siunasi patriarkan ja hänen perheensä sekä heidän lisäksi koko luomakunnan. ... Samoin meidänkin tulisi ensiksi luovuttaa Hänelle

vapaaehtoiset uhrilahjamme. Kiitollisella palveluksellamme ja uhraamalla lahjoja Hänen asiansa hyväksi meidän tulisi ilmaista antavamme arvoa Hänen armolleen ja rakkaudelleen, josta saamme osaksemme." P.p.86

3.1. Keskiviikko, ilta

Room. 12 :10

"Puolet elämän ikävyyksistä väistyisi, jos harrastaisimme kohteliaisuutta ja olisimme halukkaat tekemään toisille samoin kuin toivoisimme heidän tekevän meille. Pöyhkeilevä mielenlaatu on saatanallista, mutta Kristuksen rakkautta vaalivassa sydämessä on sitä rakkautta, joka ei etsi omaansa. Sellaiset noudattavat jumalallista kehotusta: 'Älkää katsoko vain omaa parastanne, vaan toistenkin parasta' Fil. 2:4." P.p. 113.

4.1.Torstai, aamu

Matt. 7:13,14

"Kaidan tien vaeltajat puhelevat siitä ilosta ja onnesta, minkä he saavat matkansa päässä. Heidän kasvonsa ovat usein murheelliset, mutta usein taas ne säteilevät pyhää iloa. He eivät pukeudu niin kuin ne, eivätkä toimi heidän tavallaan. Heille on annettu esikuva. Kipurien mies ja sairauden tuttava avasi heille tuon tien ja kulki itse sen. Hänen seuraajansa näkevät Hänen askeltensa jäljet ja rohkaistuvat ja ilostuvat. Hän pääsi turvallisesti tien päähän, ja samoin hekin pääsevät, jos seuraavat Hänen jälkiään." T. a. I, 26.

4.1. Torstai, ilta

1. Moos. 32:24-26

"Mutta miten moni meistä ahdistukseen joutuessaan onkaan Jaakobin kaltainen. 'Me luulemme sitä vihollisen kädeksi ja painiskelemme sokeasti pimeässä, kunnes voimamme ovat lopussa, saamatta lohtua tai vapautusta. Jaakobille ilmaisi jumalallinen kosketus päivän koittaessa, kenen kanssa hän oli painiskelut - liiton enkelin.' -, ja itkien ja avuttomana hän vaipui iankaikkisen rakkauden povelle, saadakseen siunauksen, mitä hänen sielunsa halasi." V. s. 25.

5.1. Perjantai, aamu

Joh. 6:63

"Jumalan sanat ovat elämän lähteensuonia. Jos etsit noita eläviä lähteitä, johtaa Pyhä Henki sinut Kristuksen yhteyteen. Tunnetut totuudet näyttäytyvät sinulle uudelta puolelta, kuin valonvälähdyksessä selviävät sinulle raamatunkohdat sisällykseltään uusina. Sinä havaitset lunastustyön ja muiden totuuksien välisen yhteyden ja tiedät Kristuksen johtavan itseäsi. Jumalallinen Opettaja on vierelläsi." V. s. 36.

5.1. Perjantai, ilta

2. Moos. 16:28-30

"Jumala vaatii pyhää päiväänsä vietettävän yhtä pyhästi nyt kuin Israelin aikainakin. Kaikkien kristittyjen tulisi pitää heprealaisille annettua määräystä itselleen kuuluvana Herran käskynä. Sapattia edeltävä päivä tulisi tehdä valmistuspäiväksi, jotta kaikki olisi valmista sen pyhien hetkien koittaessa. Missään tapauksessa ei oman työmme pitäisi sallia ulottuvan loukkaamaan pyhää aikaa. Jumala on kehottanut huolehtimaan sairaista ja kärsivistä; heidän olonsa huojentamisen vaatima työ on laupeudentyötä eikä riko

sapattia; mutta kaikkea tarpeetonta työtä pitäisi välttää.” P. p. 273.

6.1. Sapatti, aamu

2. Moos. 31:13

“Sapatti, joka säädettiin maailmalle merkiksi siitä, että Jumala on Luoja, on merkinä myös siitä, että Hän on Pyhittäjä. Voima, joka loi kaiken, on voima, joka luo sielun uudelleen Hänen kaltaisekseen. Niille, jotka pitävät sapatin, sapatti on pyhityksen merkki. Totinen pyhitys on sopusointua Jumalan kanssa.” T. a. III, 13.

6.1. Sapatti, ilta

1. Piet. 3:15

“Nuorilta, samoin kuin vanhoilta kysytään kerran heidän toivonsa perustusta. Mutta mieli, jonka Jumala on muodostanut yleviä asioita varten ja palvelemaan Häntä täydellisesti, on viihtynyt turhuuksissa eikä ikuisissa asioissa. Tuo mieli, jonka sallitaan harhailla siellä ja täällä, kykenee aivan yhtä hyvin käsittämään totuutta, Jumalan sanan perustelua sapatin pitämiselle ja kristityn toivon tosi perustusta kuin tutkimaan ulkonäköä, tapoja, pukeutumista jne. Ja ne, jotka sallivat mielensä kiintyä turhanpäiväisiin juttuihin ja joutaviin puheisiin, saavat kyllä mielikuvitukselleen ravintoa, mutta heidän kohdallaan Jumalan sanan kirkkaus himmenee.” T. a. I, 19.

7.1. Sunnuntai, aamu

1. Piet. 2:9

“Golgatan risti on kohotettava korkealle ihmisten nähtäväksi. Sen on vallattava heidän mielensä ja kiinnitettävä puoleensa heidän ajatuksensa. Silloin kaikki hengelliset kyvyt ynnä jumalallinen voima saadaan suoraan Jumalalta. Silloin koko tarmo keskitetään tosi työhön Mestarin hyväksi. Työntekijät lähettävät maailmaan valonsäteitä, ollen eläviä välikappaleita, jotka valaisevat maan.” V. s. 70.

7.1. Sunnuntai, ilta

Ef. 5:19-20

“Miksi emme virittäisi harrasta laulua toivoretkemme teillä? Miksi emme palaisi. Miksi emme palaisi luonnollisuutemme ja palavaan intomme? Syynä siihen, miksi emme ole iloisempia, on se, että olemme kadottaneet ensimmäisen rakkautemme. Ahkeroinamme siis ja tehkäämme parannus, jottei lampunjalkaa työnnettäisi pois paikaltaan. Jumalan temppeli on avattuna taivaassa, ja sen kynnystä valaisee kirkkaus, josta pääsee osalliseksi jokainen seurakunta, joka rakastaa Jumalaa ja pitää Hänen käskynsä. Meidän on tarpeen tutkia, mietiskellä ja rukoilla. Silloin saamme hengellisin silmin katsella taivaallisen pyhäkön sisäpihoihin. Korvamme tavoittaa taivaallisen kuoron laulut ja kiitokset valtaistuimen ääreltä.” T.a. III, 29.

8.1. Maanantai, aamu

Tuom. 13:4

“Enkeli kielsi antamasta lapselle syötäväksi 'mitään saastaista'. Puhtaiden ja epäpuhtaiden ruokien välinen erottelu ei ollut mitenkään muodollista tai mielivaltaista, vaan perustui terveysperiaatteisiin. ... Tosi raittius edellyttää, että hylkäämme kokonaan kaiken haitallisen ja käytämme järkevästi vain sellaista,

mikä on terveellistä. Vain harvat käsittävät riittävän hyvin, miten heidän ruokatapansa vaikuttavat heidän terveyteensä, luonteeseensa, käyttökelpoisuuteensa tässä maailmassa ja ikuiseen kohtaloonsa. Ruokahalun tulisi aina olla siveellisten ja älyllisten voimien valvonnassa. Ruumiin tulisi olla mielen palveluksessa, eikä mielen pitäisi palvella ruumista.” P.p. 546.

8.1.Maanantai,ilta

Matt. 5:6

“Jos tunnet sielussasi, että sinulta puuttuu jotakin, jos isoat ja janoat vanhurskautta, on tämä todiste siitä, että Kristus on kolkuttanut sydäntäsi, jotta sinä etsisit Häntä ja Hän voisi lahjoittamalla Pyhän Henkensä tehdä puolestasi sen, mitä sinä et itse kykene tekemään. Meidän ei tarvitse yrittää sammuttaa janoamme matalista virroista, sillä aivan yläpuolellamme on suuri lähde, jonka runsaista vesistä saamme vapaasti juoda, jos vain tahdomme astua hiukan ylemmäksi uskon tiellä.” V. s. 36.

9.1.Tiistai, aamu

2. Kor. 6:14

“Israelin tavoin kristitytkin taipuvat liian usein maailman vaikutuksiin ja mukautuvat sen periaatteisiin ja tapoihin päästäkseen jumalattomien ystäviksi. Mutta lopulta joudutaan huomaamaan, että nämä näennäiset ystävät ovatkin vaarallisia vihollisia. ... Saatana toimii jumalattomien välityksellä houkutellen Jumalan kansaa syntiin näennäisen ystävyyden varjolla voidakseen erottaa heidät Hänestä. Ja kun he ovat menettäneet varjeluksensa, silloin hän saa apurinsa kääntymään heitä vastaan saadakseen heidät tuhotuiksi.” P. p. 542, 543.

9.1.Tiistai, ilta

1. Piet. 3:14

“Koettelemuksissa ja vainoissa Jumalan kirkkaus - Hänen luonteensa - ilmenee Hänen valituissaan. Jumalan seurakuntaa, jota maailma vihaa ja vainoaa, kasvatetaan ja kuritetaan Kristuksen koulussa. Sen jäsenet kulkevat maan päällä kaitaa tietä, heidät puhdistetaan kärsimysten ajossa. He seuraavat Kristusta ankariin taisteluihin, he kestävät kieltäymyksiä ja kokevat katkeria pettymyksiä, mutta tuskallisen kokemuksensa avulla he oppivat näkemään synnin rikollisuuden ja kurjuuden ja kammoamaan sitä. Koska he yhdessä Kristuksen kanssa kärsivät, he yhdessä Hänen kanssaan myös kirkastuvat.” V. s. 50, 51.

10.1.Keskiviikko, aamu

2. Kor. 6:14,15

“Jos mitä niin avioliittokysymystä pitäisi tutkistella huolellisesti ja kysellä vanhempien ja kokeneempien henkilöiden neuvoja. Ja ennen sen askeleen ottamista, joka liittyy kaksi ihmistä toisiinsa loppuiksi, tarvitaan, jos koskaan, Raamatun neuvoja ja rukouksin etsittävää jumalallista johdatusta.” P. p. 156.

10.1.Keskiviikko, ilta

Matt. 6:7

“Pakanat pitivät rukouksiaan jo sinänsä syntejä sovittavana ansiona. Niinpä mitä pitempi rukous, sitä suurempi ansio. ... Tämä käsitys rukouksesta juontaa

juurensa itesesovituksen periaatteesta, johon kaikki väärät uskontojärjestelmät perustuvat. Fariseukset olivat omaksuneet tämän pakanallisen käsityksen rukouksesta, eikä se suinkaan ole harvinainen meidänkään aikanamme, eikä edes kristityiksi tunnustautuvien keskuudessa. Tavanomaisten, kaavamaisten sanojen toistaminen, vaikka sydän ei tunne mitään Jumalan tarvetta, on laadultaan saman arvoista kuin pakanain tyhjät hokemiset.” V. s. 127.

11.1. Torstai, aamu

Matt. 6:19

“Maan päälle kootut aarteet valtaavat kokonaan mielen, ja taivaalliset asiat jäävät syrjään. Rakkaus rahaan oli vallitseva intohimo juutalaisten aikana. Maailmallisuus anasti Jumalan ja uskonnon paikan sielussa. Niin on nykyin Rikkauksien ahnehtimisella on sellainen lumoava, sokaiseva vaikutus elämään, että se hävittää ihmisestä hänen jaloutensa ja ihmisyytensä ja lopulta vie hänet perikatoon. Saatanan palveluun liittyy paljon huolta, pulmia ja vaivannäköä, ja maalliset aarteet, joiden kartuttamiseksi ihmiset ahersivat, kestävät vain vähän aikaa.” V. s. 130.

11.1. Torstai, ilta

1. Joh. 4:20, 21

“Rakkaus Jumalaan on enemmän kuin vain kieltäytymistä, se on myönteinen ja toimintaan innoittava periaate, elävä lähde, joka alati pulppuaa siunaukseksi muille. Jos Kristuksen rakkaus asuu meissä, emme vain ole kantamatta kaunaa lähimmäisillemme, vaan koetamme lisäksi kaikin tavoin osoittaa heitä kohtaan rakkautta?” V. s. 89.

12.1. Perjantai, aamu

Ps. 139:1-4

“Jos pitäisimme alati mielessämme, että Jumala näkee ja kuulee kaiken mitä teemme ja puhumme sekä pitää tarkoin kirjaa kaikista sanoistamme ja teoistamme ja että joudumme niistä kaikista tilille, niin pelkäisimme synnin tekemistä... Mikään toimintamme ei jää huomaamatta... Synkinkään keskiyön pimeys ei pysty peittämään syyllistä. Hän voi luulla olevansa yksin, mutta jokaista tekoa tarkkailee näkymätön todistaja. Taivaallinen tarkkailija on selvillä tekijän sisäisistä vaikuttimistakin. Jokainen teko, jokainen sana ja jokainen ajatus pannaan merkille niin tarkoin kuin koko maailmassa olisi vain tuo ainoa henkilö ja koko taivas olisi keskittänyt huomionsa häneen.” P. p. 196.

12.1. Perjantai, ilta

Ps. 111:4

“Eedenissä Jumala pystytti luomistyönsä muistomerkin antamalla siunauksensa seitsemännelle päivälle. Sapatti annettiin Aadamille, koko ihmisperheen isälle ja edustajalle. Pyhittämällä sen tuli maan kaikkien asukkaiden kiitollisina tunnustaa, että Jumala oli heidän Luojansa ja oikeutettu Valtiaansa ja että he olivat Hänen kättensä tekoa ja alamaisiaan. Se oli siis kokonaan muistoasetus ja annettu koko ihmiskunnalle.” P. p. 27.

13.1. Sapatti, aamu

Ps. 149:1

“Näin, että kaikkien tulisi laulaa sydämestään ja myös ajatellen. Mongerteleminen ja epäsoinnut eivät miellytä Jumalaa. Oikea miellyttää Häntä

aina enemmän kuin väärä. Ja mitä lähemmäksi Jumalan kansa voi päästä oikeata, soinnukasta laulamista, sitä enemmän Hän saa kunniaa, seurakunta hyötyä ja epäuskoiset suotuisan vaikutelman.” T. a. I. 39.

13.1. Sapatti, ilta

1. Piet. 3:8

“Jokainen elämämme teko, vähäisinkin, vaikuttaa joko hyvää tai pahaa. Pieniltäkin tuntuvien velvollisuuksien uskollinen täyttäminen tai laiminlyönti voi joko tuottaa runsaita siunauksia tai suurta onnettomuutta. Juuri pikkuseikat koettelevat luonnetta. Kun päivittäistä kieltäymystä vaativat vähäiset askareet suoritetaan iloisesti ja auliisti, se juuri miellyttää Jumalaa. Meidän ei tule elää itsekkäästi vaan toisten hyväksi. Elämämme voi tulla siunaukseksi vain silloin kun mielenlaatumme on itsensä unohtava, rakastava ja avulias.” P. p. 138.

14.1. Sunnuntai, aamu

1. Moos. 3:19

“Myös ihmisen osaksi tuleva vaivalloinen ja huolekas elämä säädettiin rakkaudesta. Se oli kurinalaista kasvatusta, jonka hänen syntinsä teki tarpeelliseksi, ja sillä pyrittiin hillitsemään hänen halujaan ja intohimojaan sekä opettamaan häntä hallitsemaan itseään. Se sisältyi Jumalan suureen suunnitelmaan, jonka tarkoituksena on palauttaa ihminen entiselleen synnin turmeluksesta ja alennustilasta.” P. p. 39,40.

14.1. Sunnuntai, ilta

Ps. 32:5-7

“Tästä Daavidin elämänvaiheesta voi katuva syntinen oppia paljon. Se valaisee meille voimakkaasti koko ihmiskunnan taisteluja ja kiusauksia, aitoa katumusta ja kääntymistä Jumalan puoleen sekä uskoa Herraamme Jeesukseen Kristukseen... Tuhannet Jumalan lapset ovat syntiin eksytyään ja miltei epätoivoisina muistaneet, miten Jumala hyväksyi Daavidin vilpittömän katumuksen ja tunnustuksen, vaikka hän joutuikin kärsimään rikkomuksensa vuoksi. Ja niin hekin ovat rohkaistuneet katumaan ja yrittämään jälleen vaeltaa Jumalan käskyjen tietä.” P. p. 713.

15.1. Maanantai, aamu

Matt. 19:14

“Opettakaa lapsille, että Jumalan suuri rakkaus voi muuttaa heidän luontonsa ja saattaa sen sopusointuun Hänen luontonsa kanssa. Opettakaa heille Hänen tahtovan, että heidän elämässään ilmenisi kauneus ja sulous, mikä on kukille ominaista. Kun he poimivat suloisia kukkia, opettakaa heille, että Hän, joka teki kukat, on vielä kauniimpi kuin ne. Siten heidän sydämensä säikeet kietoutuvat Häneen. Hänestä, joka on 'pelkkää suloisuutta', tulee heidän jokapäiväinen kumppaninsa ja sydänystävänsä, ja heidän elämänsä muodostuu Hänen puhtaan kuvansa kaltaiseksi.” V. s. 144.

15.1. Maanantai, ilta

1. Moos. 32:28

“Jaakob voitti kestävyydellään ja päättäväisyydellään. Hänen kokemuksensa osoittaa hellittämättömän rukouksen voimat. Nyt meidän on opittava tämä kestävä rukouksen ja peräänantamattoman uskon läksy. Kristuksen

seurakunta tai sen yksityiset jäsenet eivät saa suurimpia voittoja kyvyillään, koulutuksellaan, varoillaan tai ihmisten suosiolla, vaan ollessaan Jumalan puheilla ja tarttumalla vakavalla, tuskaisesti kamppailevalla uskollaan voiman väkevään käsivarteen.” P. p. 181,182.

16.1. Tiistai, aamu

Hebr. 13:15

”Meidän ei ole vain mietiskeltävä Kristuksen kirkkautta, meidän on myös puhuttava Hänen ihanuudestaan. Jesaja ei vain katsellut Kristuksen kirkkautta, vaan myös puhui Hänestä. Kun Daavid unelmoi, syttyi hänessä tuli, ja niin hän puhui kielellänsä. Mietiskellessään Jumalan ihmeellistä rakkautta hän ei voinut vaieta siitä, mitä näki ja tunsi. Voiko joku uskossa katsella ihmeellistä pelastussuunnitelmaa, Jumalan ainokaisen Pojan kirkkautta puhumatta siitä? Voiko joku mietiskellä sitä rajatonta rakkautta, joka ilmaantui Golgatan ristillä Kristuksen kuollessa, että me emme hukkuisi, vaan meillä olisi iankaikkinen elämä - voiko joku katsella sitä löytämättä sanoja Vapahtajan kunnian ylistykseksi?” V. s. 69.

16.1. Tiistai, ilta

Ps. 66:16-20

”Kun emme kertaa kokemustemme synkkiä lukuja, vaan Jumalan suuren laupeuden ja järkähtämättömän rakkauden osoituksia, me kiitämme verrattomasti enemmän kuin valitamme. Puhumme siitä rakastavasta uskollisuudesta, jota Jumala osoittaa kaiteessaan vilpittömänä, hellänä, säälivänä paimenena laumaansa, jota kukaan - kuten Hän itse on sanonut - ei ole ryöstävä Hänen kädestään. Sydämen puhe ei ole itsekästä napinaa ja valitusta. Ylistys tulvii Jumalan totisista uskovista kuin esteetön virta.” T. a. III, 29.

17.1. Keskiviikko, aamu

SnI. 11:24

”Israelin päivinä kymmenyksiä ja vapaaehtoisia uhrilahjoja tarvittiin jumalallisten palvelusmenojen jatkuvaan suorittamiseen. Olisiko Jumalan kansan annettava vähemmän tänä aikana? Kristuksen esittämän periaatteen mukaan meidän tulisi antaa uhrilahjoja samassa määrin kuin olemme saaneet valoa ja etuoikeuksia. ’Jokaiselta, jolle on paljon annettu, myös paljon vaaditaan.’(Luuk.12:48)... Kun siunauksemme ja etuoikeutemme lisääntyvät - ja ennen kaikkea kun katsellemme kirkkauden Jumalan Pojan verratonta uhria - eikö meidän pitäisi ilmaista kiitollisuuttamme entistä runsaammilla lahjoilla, jotta toisetkin saisivat kuulla pelastuksen sanoman?” P. p. 512.

17.1. Keskiviikko, ilta

Luuk. 19:8

”Jos olemme jollakin tavoin pettäneet veljeämme tai tuottaneet hänelle vahinkoa, meidän on se hyvitetävä. Jos olemme tahtomattamme tulleet sanoneeksi väärän todistuksen lähimmäisestämme, jos olemme jollakin tavoin vahingoittaneet hänen mainettaan, meidän on mentävä niiden luo, joiden kanssa olemme puhuneet hänestä, ja peruutettava kaikki väärät väitteemme.” V. s. 90.

18.1. Torstai, aamu

Matt. 5:10

“Jeesus ei tarjoa seuraajilleen maallista kunniaa ja rikkautta eikä koettelemuksista vapaata elämää, vaan Hän tarjoaa heille etuoikeuden kulkea Mestarinensa kanssa kieltäytyksen ja häviästyksen polkuja, koska maailma ei heitä tunne.” V. s. 48.

18.1. Torstai, ilta

1. Joh. 2:17

“Jumalan iankaikkiset käsivarret ympäröivät sielua, joka kääntyy Hänen puoleensa apua pyytämään, oli tuo sielu miten vähäpätöinen tahansa. Kukkuloiden aarteen häviävät, mutta sielu, joka elää Jumalalle, pysyy kuten Häinkin. ... Jumalan kaupunki avaa kultaporttinsa sille, joka on oppinut turvaamaan Jumalaan ja etsimään Häneltä opastusta ja viisautta, lohtua ja toivoa tappioiden ja murheiden keskellä. Enkelien laulut toivottavat hänet tervetulleeksi sinne, ja elämän puu kantaa hedelmänsä häntä varten.” V. s. 146.

19.1. Perjantai, aamu

Snl. 8:36

“Jos takerrut kiinni omaan minääsi, kieltäytyen antamasta tahtoasi Jumalalle, valitset kuoleman. Synnille, olipa sitä missä tahansa, Jumala on kuluttavainen tuli. Jos sinä valitset synnin ja kieltäydyt luopumasta siitä, niin Jumalan läsnäolo, joka kuluttaa synnin, on kuluttava sinutkin.” V. s. 94.

19.1. Perjantai, ilta

2. Moos. 20:8

“Meidän tulee koko viikon pitää sapatti mielessämme ja valmistautua viettämään sitä käskyn mukaisesti. Meidän ei pidä noudattaa sapattia pelkästään lakiin sisältyvänä asiana. Meidän tulee ymmärtää sen hengellinen vaikutus elämän kaikkiin toimiin. Kaikki, jotka pitävät sapattia itsensä ja Jumalan välisenä merkinä, joka osoittaa, että hän on se Jumala, joka heidät pyhittää, edustavat Hänen hallintonsa periaatteita. He sisällyttävät joka päiväseen elämäänsä Hänen valtakuntansa lait. Joka päivä he rukoilevat, että sapatin pyhittävä vaikutus pysyisi heissä. Joka päivä on Kristus oleva heidän kanssaan, ja he osoittavat Hänen luonteensa mukaista nuhteettomuutta.” T. a. III, 16.

20.1. Sapatti, aamu

Ps. 34:8

“Oi, kunpa me kaikki tajuaisimme, kuinka lähellä taivas on maata. Maallisilla lapsilla on heidän tietämättään seuralaisinaan vaikeuden enkeleitä. Äänetön todistaja vartioi jokaista elävää sielua ja pyrkii ohjaamaan sitä Kristuksen tykö. Niin kauan kuin on toivoa, niin kauan kuin ihmiset eivät vastusta Pyhää Henkeä iankaikkiseksi tuhomukseen, heitä vartioivat taivaalliset olennot. Meidän kaikkien tulee muistaa, että jokaisessa pyhien kokouksessa täällä maan päällä on läsnä Jumalan enkeleitä, jotka kuuntelevat todistuksia, lauluja ja rukouksia. Muistakaamme, että meidän kiitoksiimme yhtyvät ylhäiset enkelten kuorot.” T. a. III, 28.

20.1. Sapatti, ilta

Fil. 4:7

“Maallista lähteistä ammennettu onni on yhtä vaihteleva kuin ne olosuhteet, jotka sen luovat, mutta Kristuksen rauha on kestävä ja järkkymätön. Se ei ole riippuvainen elämän olosuhteista, maallisen omaisuuden tai ajallisten ystävien paljoudesta. Kristus on elävän veden lähde, eikä Hänestä pulppuava onni voi milloinkaan ehtyä.” V. s. 32.

21.1. Sunnuntai, aamu

Tuom. 13:13,14

“Äiti vaikuttaa tavoillaan lapseen joko hyvää tai pahaa. Jos hän toivoo lapsensa hyvinvointia, tulee hänen elää periaatteellisesti, raittiisti ja kieltäytyvästi. Toisinaan anotaan, että äidin on saatava täyttää kaikki toiveensa ja mielihalunsa, mutta tällainen neuvonta on epäviisasta, väärää ja vahingollista. Itse Jumala on neuvonut äitiä noudattamaan mitä ankarinta itsehillintää.” P. p. 545.

21.1. Sunnuntai, ilta

1. Piet. 3:4

“Rehti luonne on Oofirin kultaakin arvokkaampi. Ilman sitä ei kukaan voi yltää kunnioitettavaan arvoasemaan. Mutta luonnetta ei peritä eikä se ole ostettavissa. Siveellistä arvokkuutta ja jaloja henkisiä kykyjä ei saada sattumoisin. Parhaatkin kyvyt ovat arvottomia ellei niitä kehitetä. Jalon luonteen muodostaminen on elämänikäinen työ, joka pakostakin vaatii ututteraa ja kestäväää ponnistusta. Jumala antaa tilaisuuksia; menestys riippuu siitä miten niitä käytetään.” P. p. 202.

22.1. Maanantai, aamu

Matt. 11:29

“Kristuksen hiljaisuuden ilmeneminen kodissa tekee sen jäsenet onnellisiksi. Se ei haasta riitaa, ei vastaa tylästi, vaan hillitsee kiivaan luonnon ja levittää ympärilleen lempeyttä, jonka kaikki sen taikapiirissä oleskelevat tuntevat. Missä sitä vaalitaan, siellä tulevat maalliset perheet yhdeksi suuren taivaallisen perheen kanssa.” V. s. 32.

22.1. Maanantai, ilta

Ps. 145:18,19

“Kaunopuheisimmatkin rukoukset ovat vain tyhjää sanahelinää, elleivät ne ilmaise sydämen todellisia tunteita. Mutta rukous, mikä lähtee vilpittömästä sydäimestä ja esittää sielun nimenomaiset tarpeet - aivan kuin pyytäisimme suosionosoitusta joltakulta maalliselta ystävältä, odottaen pyyntöömme suostuttavan -, tämä on uskon rukous. Jumala ei kaipaa meidän muodollista kunnioitustamme, mutta särjetyn ja nöyrän sydämen sanaton huuto, sydämen, joka tuntee syntinsä ja äärimmäisen heikkoutensa, löytää tiensä kaikkein armollisimman Isän luo.” V. s. 127.

23.1. Tiistai, aamu

5. Moos. 24:14,15

“Herra halusi hillitä kohtuutonta omaisuuden- ja vallanhalua. Seurauksena olisi paljon pahaa, jos jokin ryhmä jatkuvasti haalisi itselleen rikkautta ja toinen köyhtyisi ja painuisi alemmaksi. Ellei sitä jotenkin estettäisi, rikkaat alkaisivat pitää valtaansa yksinoikeutenaan; ja vaikka Jumalan mielestä köyhät olivatkin

kaikin puolin yhtä arvokkaita, nämä varakkaammat veljet pitäisivät ja kohtelisivat heitä alempiarvoisina. Tämän sorron tajuaminen taas saisi köyhemmän luokan kiihdyksiin... Jumalan säätämien asetusten tarkoituksena oli edistää yhteiskunnallista tasa-arvoisuutta.” P. p. 518.

23.1. Tiistai, ilta

5. Moos. 15:7,8

“Monet vaativat hyvin kiihkeästi, että kaikkien pitäisi päästä osallistumaan tasaveroisesti Jumalan ajallisista siunauksista. Tämä ei kuitenkaan ollut Luojan tarkoitus. Muun muassa juuri erilaisilla oloilla Jumala haluaa koetella ja kehittää luonnetta. Kuitenkin hän odottaa ajallisesti varakkaiden pitävän itseään vain Hänen omaisuutensa taloudenhoitajina, joille Hän on uskonut varoja käytettäväksi kärsivien ja puutteenaisten hyväksi.” P. p. 519.

24.1. Keskiviikko, aamu

5. Moos. 4:6

“Jumalan tarkoituksen mukaan israelilaisten tuli levittää valoa kaikille maan asukkaille... Herra on säätänyt valon ja totuuden leviämisen maailmaan riippuvaksi niiden toiminnasta ja uhrilahjoista, jotka ovat osallistuneet Hänen taivaallisesta lahjastaan. Hän olisi voinut tehdä enkeleistä totuutensa lähettäjiä tai ilmoittaa tahtonsa omalla äänellään kuten Hän ylisti lain Siinailta. Mutta rajattomassa rakkaudessaan ja viisaudessaan Hän kutsui ihmiset työtoverikseen antamalla tämän työn heidän tehtäväkseen.” P. p. 511.

24.1. Keskiviikko, ilta

Fil. 4:4

“Kristus toivoo meidän esittävän Hänen palvelemisensa miellyttävänä, jollaista se todellisuudessa on. Ilmaise kieltäymyksesi ja salaiset sydänsurusi yksin säälivälle Vapahtajalle. Jätä taakkasi ristin juurelle ja kulje tietäsi eteenpäin iloiten Jeesuksen rakkaudessa, Hänen, joka on ensin rakastanut sinua. Ihmiset eivät ehkä milloinkaan saa tietää siitä, mitä salassa tapahtuu sielun ja Jumalan välillä, mutta tulos Hengen työskentelystä sydämessä on kaikille ilmeinen, sillä Hän, 'joka salassa näkee, maksaa sinulle' julkisesti.” V. s. 129.

25.1. Torstai, aamu

1. Moos. 3:15

“Aabelin murha oli ensimmäinen esimerkki siitä vihollisuudesta, joka Jumalan sanojen mukaan tulisi vallitsemaan käärmeen ja vaimon siemenen välillä - saatanan ja hänen alaistensa sekä toisaalta Kristuksen ja Hänen seuraajiensa välillä. Ihmisen langettua syntiin saatana oli saanut ihmissuvun valvontaansa, mutta Kristus auttaisi sitä vapautumaan hänen ikeestään... Aabelin pyhä elämä kumosi saatanan syytöksen, jonka mukaan ihmisen oli mahdotonta noudattaa Jumalan lakia. Kun Kain paholaisen kiihdyttämässä mielentilassaan huomasi, ettei hän saanut Aabelia puolelleen ja valtaansa, hän raivostui niin että tappoi hänet. Ja aina kun jotkut ryhtyvät puolustamaan Jumalan lain vanhurskautta, ilmenee samanlaista henkeä heitä vastaan.” P. p. 56.

25.1. Torstai, ilta

Room. 8:18

“Kun Hän sallii meille koettelemuksia ja vastoinikäymisiä, se tapahtuu ’tosi parhaaksemme, että me uskossa pääsisimme osallisiksi Hänen pyhydestään’. Hepr. 12:10. Uskossa kannettuna tuo koettelemus, joka tuntui niin kovalta ja katkeralta, osoittautuukin siunaukseksi. Jumala isku, joka tekee lopun maallisista riemuista, suuntaa katseemme taivaaseen. Miten monta onkaan, jotka eivät koskaan olisi tulleet tuntemaan Jeesusta, ellei suru olisi saanut heitä etsimään lohtua Hänestä.” V.s. 23, 24.

26.1. Perjantai, aamu

Ps. 119:37,38

“Jos ihmisillä olisi oikeus syrjäyttää Herran vaatimukset ja itse määritellä velvollisuutensa, niin jokainen menetteli mielensä mukaan ja hallitusvalta riistettäisiin Jumalan käsistä. Ihmisen tahto asetettaisiin korkeimmaksi, ja Jumalan ylevään ja pyhään tahtoon - siihen rakkauden aivoitukseen, joka Hänellä on luoduistaan - suhtauduttaisiin välinpitämättömästi ja halveksien.” V. s. 82.

26.1. Perjantai, ilta

1. Kor. 10:11, 12

“Israelin erämaan vaelluksen vaiheet merkittiin muistiin opetuksiksi Jumalan Israelin ajan loppuun asti. Kertomus siitä miten Jumala kohteli noita erämaan vaeltajia heidän siirtyillessään milloin minnekin, heidän kärsiessään nälkää, janoa ja väsymystä sekä kokiessaan Hänen ihmeellisesti auttavaa voimaansa, oli täynnään Hänen kansalleen kaikkina aikoina soveltuvia varoituksia ja opetuksia... Jumala toivoisi kansansa näinä päivinä kertaavan nöyryin ja opinhaluisin mielin muinaisen Israelin läpikäymiä vaikeuksia, jotta niistä saadut opetukset auttaisivat heitä valmistautumaan taivaallista Kanaania varten.” P. p. 270.

27.1. Sapatti, aamu

Saarn. 4:17

“Kukaan älköön tulko jumalanpalveluspaikkaan nokkaunille. Kenenkään ei pidä nukkua Jumalan huoneessa. Ihminen ei vaivu uneen ajallisissa toimissaan, koska hän on kiinnostunut työstään. Polkisimmeko palvelustyön, jossa on kysymys iankaikkisista eduista, elämän ajallisia toimia alemmaksi? Näin tehdessämme menetämme siunauksen, jonka Herra on tarkoittanut meille.” T. a. III, 23.

27.1. Sapatti, ilta

Tiit. 2:7,8

“Vain ani harvat tajuavat, miten pitkälle heidän sanojensa ja tekojensa vaikutus ulottuu... Jokainen vaikuttaa toisiin ja on vastuussa tuon vaikutuksen seurauksista. Sanamme ja tekemme vaikuttavat niin voimallisesti, että elämämme lopullinen vaikutustulos selviää vasta ikuisuudessa. Sanojemme ja tekojemme vaikutus koituu varmasti myös omaksi siunaukseksemme tai kiroukseksemme. Kun ajattelemme tätä, huomaamme miten vakavaa elämä on, ja meidän tulisi sen tähden nöyrästi rukoilla Jumalaa opastamaan meitä viisaudellaan.” P. p. 540.

28.1. Sunnuntai, aamu

Matt. 5:13

“Suolan maku kuvaa kristityn elämänvoimaa - Jeesuksen rakkautta sydämessä, Kristuksen vanhurskautta elämässä. Kristuksen rakkaus on leviävä ja hyökkäävä. Jos sitä on meissä, se tulvii muillekin. Meidän on lähestyttävä ihmisiä, niin että epäitsekäs myötätuntomme ja rakkautemme saa heidän sydämensä lämpenemään. Vilpittömistä uskovaisista lähtee elähdyttävä ja syväleikävä vaikutus, joka antaa uutta siveellistä voimaa niille sieluille, joiden hyväksi he työskentelevät. Ei ihmisen oma voima, Pyhän Hengen voima suorittaa uudistavan työn.” V. s. 60.

28.1. Sunnuntai, ilta

Ps. 50:23

“Ne, jotka mietiskelevät Jumalan suuria armon osoituksia eivätkä unohda Hänen vähäisempiä lahjojaankaan, vyöttävät itsensä riemulla veisatakseen sydämessään kiitosta Herralle. Meidän tulisi jatkuvasti kiittää päivittäisistä siunauksista, joita saamme Jumalan kädestä, ja ennen muuta siitä että Jeesus on kuolemallaan tuonut onnen ja taivaan ulottuvillemme.... Meidän pitäisi ylistää Jumalaa siitä autuaasta toivosta, jonka pelastussuunnitelma antaa meille; meidän pitäisi ylistää Häntä taivaallisesta perinnöstä ja Hänen runsaista lupauksistaan, ylistää Häntä siitä että Jeesus elää rukoillakseen meidän puolestamme.” P. p. 266.

29.1. Maanantai, aamu

2. Moos. 20:12

“Vanhemmat ovat oikeutettuja sellaiseen rakkauden ja kunnioituksen määrään, joka ei kuulu kenellekään muulle henkilölle. Jumala itse, joka on antanut vanhemmille vastuun heidän huostaansa uskotuista sieluista, on määrännyt heidät olemaan sijaisinaan lapsille näiden varhaisvuosina. Ja joka hyljeksii vanhempiansa oikeutettua arvovaltaa, hyljeksii Jumalan arvovaltaa. Viides käsky ei ainoastaan vaadi lapsia kunnioittamaan vanhempiaan, olemaan heille alamaisia ja tottelemaan heitä, vaan myös osoittamaan heille rakkautta ja hellyyttä, keventämään heidän huoliaan, suojelemaan heidän mainettaan sekä auttamaan ja lohduttamaan heitä vanhalla iällä.” P. p. 286.

29.1. Maanantai, ilta

1. Joh. 5:4

“Ilman elävää uskoa Kristukseen omakohtaisena Vapahtajana meidän on mahdotonta vaikuttaa epäuskoiseen maailmaan. Emme voi antaa muille sellaista, mitä itsellämme ei ole. Vain mikäli itse olemme antautuneet ja pyhittäytyneet Kristukselle, on vaikutuksemmekin siunaukseksi ja rakennukseksi ihmiskunnalle.” V. s. 61.

30.1. Tiistai, aamu

Matt. 6:21

“Jokainen yritys muiden auttamiseksi auttaa meitä itseämme. Se, joka uhraa varojaan tai aikaansa levittääkseen evankeliumia, tukee myös harrastuksellaan ja rukouksellaan työtä samoin kuin niitä sieluja, jotka tuon työn avulla voitetaan. Ja rakkauden osoittaminen muita kohtaan kannustaa häntä itseään yhä täydellisemmin pyhittäytymään Jumalalle, jotta hän voisi

tehdä lähimmäisilleen mahdollisimman paljon hyvää.” V. s. 132.

30.1. Tiistai, ilta

2. Moos. 20:16

“Toisten panettelua tai heidän vaikuttimensa tai tekojensa tuomitsemista emme saisi vähätellä. 'Jos veljeään panettelee tai veljensä tuomitsee, se panettelee lakia ja tuomitse lain; mutta jos sinä tuomitset lain, niin et ole lain noudattaja, vaan sen tuomari' (Jaak. 4:11). Mutta on vain yksi tuomari Herra, 'joka myös on saattava valoon pimeyden kätköt ja tuova ilmi sydänten aivoitukset' (1. Kor. 4:5). Mutta joka laittautuu toisten tuomariksi ja ryhtyy tuomitsemaan heitä, anastaa itselleen Luojalle kuuluvan etuoikeuden.” P. p. 366.

31.1. Keskiviikko, aamu

Room. 7:18-24

“Kristityn elämä on taistelua ja marssia. Mutta voittoa ei saavuteta ihmisvoimin. Taistelulenttänä on sydämen maailma. Taistelu, mikä meidän on taisteltava - suurin taistelu, minkä ihminen milloinkaan on taistellut -, koskee oman minän alistamista rakkauden hallittavaksi. Vanha luonto, joka on syntynyt verestä ja lihan tahdosta, ei voi periä Jumalan valtakuntaa. Perityistä taipumuksista, entisistä tavoista on päästävää.” V. s. 201, 202.

31.1. Keskiviikko, ilta

Room. 8:34

“Millainen lieneekin aikaisempi kokemuksesi, miten masentavat nykyiset olosuhteet - jos tulet Jeesuksen tykö juuri sellaisena kuin olet, heikkona, avuttomana ja toivottomana, niin sääliväinen Vapahtaja rientää kauas sinua vastaan ja kietoo ympärillesi rakastavat käsivartensa ja vanhurskautensa vaipan. Hän esittää meidät Isälle puettuina oman luonteensa valkeaan pukuun. Hän rukoilee Jumalaa meidän puolestamme, sanoen: Minä olen astunut syntisen paikalle. Älä katso tätä langennutta lasta, vaan katso minua.” V. s. 21.

HELMIKUU

1.2. Torstai, aamu

Tuom. 7:4-7

“Luonne saadaan selville usein aivan yksinkertaisin keinoin. Niihin jotka vaaran uhatessa halusivat huolehtia vain omien tarpeidensa täyttämistä, ei voitu luottaa hädän hetkenä. Herralla ei ole työssään paikkaa veltoille ja itseään hemmotteleville. Hän valitsi mieluummin ne harvat, jotka eivät antaneet omien tarpeidensa estää heitä suorittamasta tehtävänsä. Nuo kolmesataa valittua eivät olleet vain rohkeita ja itsensä hillitseviä, vaan myös uskon miehiä. He eivät olleet langenneet palvomaan epäjumalia. Jumala saattoi johtaa heitä, ja heidän avullaan Hän voi vapauttaa Israelin.” P. p. 535.

1.2. Torstai, ilta

Ef. 1:5-7

“Jumalan toimet ja lahjat meidän hyväksemme ovat rajattomat. Armoistuiemella on itsellään suurin vetovoima, istuuhan sillä Hän, joka sallii meidän kutsua itseään Isäksi. Jumala ei kuitenkaan katsonut pelastuksen periaatetta täydelliseksi sen ollessa pelkästään Hänen oman rakkautensa varassa. Hän on säädöksellään asettanut alttarinsa äärelle Puolustajan, joka

omaksui itselleen ihmisluonnon. Meidän Välimiehenämme Hänen virkatehtävänä on esitellä meidät Jumalalle Hänen poikinaan ja tyttärinään. Kristus puhuu niiden puolesta, jotka ovat vastaanottaneet Hänet. Heille Hän antaa voiman, Hänen omien ansioittensa nojalla, tulla kuuninkallisen perheen jäseniksi, taivaallisen Kuninkaan lapsiksi.” T. a. III, 25.

2.2. Perjantai, aamu

Apt. 4:12

“Kristuksen vuorella puhumat sanat ilmentävät lain suuria periaatteita, itse jumalallisen luonnon perusominaisuuksia. Jokainen, joka niille rakentaa, rakentaa Kristukselle, iankaikkiselle kalliolle. Ottaessamme vastaan sanan me otamme vastaan Kristuksen ja vain ne siis, jotka ottavat vastaan Hänen sanansa, rakentavat Hänelle. 'Muuta perustusta ei kukaan voi panna, kuin mikä pantu on, ja se on Jeesus Kristus'. 1. Kor.3:11.” V. s. 211.

2.2. Perjantai, ilta

Mark. 4:30-32

“Kristus kysyi: 'Mihin vertaamme Jumalan valtakunnan, eli mitä vertausta siitä käytämme?'(Mark.4:30). Hän ei voinut rinnastaa sitä maailman valtakuntiin. Yhteiskunnasta Hän ei liioin löytänyt mitään siihen verrattavaa. Maalliset valtakunnat hallitsevat fyysisellä vallalla, mutta Kristuksen valtakunnalle kaikki maailman aseet ja pakkokeinot ovat vieraita. Tämä valtakunta pyrkii kehottamaan ja jalostamaan ihmiskuntaa. Jumalan seurakunta on pyhän elämän tyssija, täynnänsä erilaisia lahjoja ja Pyhää Henkeä. Sen jäsenten on määrä kokea onnea niiden onnesta, joille he ovat avuksi ja siunaukseksi.” Ap. t. 13.

3.2. Sapatti, aamu

Ef. 2:19-22

“Kristus, totinen perustus, on elävä kivi. Hänen elämänsä virtaa kaikkiin, jotka ovat Hänelle rakennetut. 'Rakentukaa itsekin elävinä kivinä hengelliseksi huoneeksi.' 'Koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeleiksi Herrassa.' 1. Piet. 2:5; Ef. 2:21. Kivet tulevat yhdeksi perustuksen kanssa, sillä yhteinen elämä on kaikessa. Tuota rakennusta ei mikään myrsky voi kaataa, sillä 'elo Luojaan kätkeyty pysyy iäti'.” V. s. 213.

3.2. Sapatti, ilta

Matt. 6:34

“Kun otamme omiin käsiimme niiden asioiden hoidon, joiden kanssa olemme tekemisissä, ja asetamme menestyksemme oman viisautemme varaan, silloin säilytämme hartioillemme taakan, mitä Jumala ei ole antanut meille, ja yritämme kantaa sitä ilman Hänen apuaan. Me otamme päällemme vastuun, mikä kuuluu Jumalalle, ja siten me itse asiassa asetumme Hänen paikalleen.” V. s. 147.

4.2. Sunnuntai, aamu

Matt. 6:20

“Ja viimeisenä päivänä, jolloin maailman rikkaudet häviävät, on se, joka on koonnut aarteita taivaaseen, näkevä elämänsä tulokset. Jos olemme ottaneet vaarin Kristuksen sanoista, saamme kokontuessamme suuren valkean valtaistuimen ympärille nähdä sieluja, jotka meidän vaikutuksestamme ovat

pelastuneet. Ja me huomaamme, että nämä ovat vuorostaan pelastaneet muita, ja nämä edelleen muita, joten meidän ponnistustemme tuloksena suuri joukko ihmisiä on päässyt rauhan satamaan, ... Miten kallis taivas onkaan oleva niille, jotka ovat uskollisesti työskennelleet sielujen pelastamiseksi'." V. s. 132.

4.2. Sunnuntai, ilta

Matt. 6:16-18

"Kaikki, mitä tehdään Jumalan kunniaksi, tehtäköön iloiten, ei surullisin ja synkin mielin. Jeesuksen uskonnossa ei ole mitään synkkää. Jos kristityt synkällä elämänasenteellaan antavat aihetta siihen käsitykseen, että he ovat pettyneet Herransa suhteen, niin he esittävät Hänen luonteensa väärässä valossa ja antavat asean Hänen vihollistensa käteen. He saattavat suullaan tunnustaa Jumalan Isäkseen, mutta jos he ovat synkkiä ja surullisia, he näyttävät maailman silmissä orvoilta." V. s. 129.

5.2. Maanantai, aamu

Joh. 6:35

"Samoin kuin tarvitsemme ruokaa ruumiimme ylläpitämiseksi, samoin tarvitsemme Kristusta, taivaan leipää, ylläpitämään hengellistä elämää ja antamaan voimaa Jumalan tekojen suorittamiseen. Samoin kuin ruumis jatkuvasti vastaanottaa ravintoa, joka ylläpitää elämää ja tarmoa, samoin on sielun oltava jatkuvasti yhteydessä Kristuksen kanssa, taivuttava Hänen tahtoonsa ja täydellisesti luotettava Häneen." V. s. 35.

5.2. Maanantai, ilta

Joh. 3:16

"Saatana sai ihmiset pitämään Jumalaa olentona, jonka luonteen pääominaisuus on ankara oikeudentunto ja joka on armahtamaton tuomari, kova ja tarkka velkoja. Hän kuvasi Luojan olennoksi, joka vakoillen katselee ihmisiä havaitakseen kaikki heidän virheensä ja erehdyksensä, saadakseen sitten rangaista heitä. Jeesus tuli elämään ihmisten keskuudessa poistaakseen tämän synkän varjon ilmaisemalla maailmalle Jumalan rajattoman rakkauden." T. K. L. 11.

6.2. Tiistai, aamu

Luuk. 16:10

"Vain harvat käsittävät elämän pikku asioiden vaikutuksen luonteen kehitykseen. Mikään minkä kanssa joudumme tekemisiin ei itse asiassa ole vähäistä. Eri olosuhteet joihin joudumme päivittäin koettelevat uskollisuuttamme ja valmistavat meitä yhä vaativampiin luottamustehtäviin. Periaatteellinen arkielämä totuttaa mielen noudattamaan velvollisuuden vaatimuksia mieluummin kuin omia mielihaluja. Näin kurinalaisesti kehittynyt mieli ei horjahtele oikean ja väärän välillä niin kuin ruoho, jota tuuli huojuttaa, vaan pysyy velvollisuudentuntoisena harjaannuttuaan uskolliseksi ja totuudelliseksi. Ja olemalla uskollisia vähässä sellaiset henkilöt vahvistuvat pysymään paljossakin uskollisina." P. ja p. 201, 202.

6.2. Tiistai, ilta

1. Kor. 4:5

"Me emme osaa lukea sydäntä. Itse puutteellisina me emme sovi muiden

tuomareiksi. Rajalliset ihmiset voivat tuomita vain ulkonaisten seikkojen mukaan. Yksin Herralle, joka tuntee tekojen salaiset vaikuttimet ja joka kohtelee kaikkia hellästi ja säälivästi, kuuluu päätöksen langettaminen jokaisen sielun asiasta.” V. s. 180, 181.

7.2. Keskiviikko, aamu

1. Kor. 15:57

“Se, joka päättää mennä sisälle hengelliseen valtakuntaan, tulee huomaamaan, että vanhan turmeltuneen luonnon kaikki halut ja himot, pimeyden voimien tukemina, nousevat häntä vastaan. Itsekkyys ja ylpeys tekevät vastarintaa kaikelle, mikä osoittaisi niiden olevan syntiä. Me emme voi omassa voimassamme voittaa noita huonoja haluja ja tapoja, jotka pyrkivät hallitsemaan meitä. Me emme voi kukistaa sitä mahtavaa vihollista, joka pitää meitä orjinaan. Jumala yksi voi antaa meille voiton.” V. s. 202.

7.2. Keskiviikko, ilta

Jaak. 1:12

“Elämän koettelemukset ovat Jumalan työmiehiä, joiden tehtävänä on kaiken epäpuhtauden ja karkeuden poistaminen luonteestamme. Ne hakkaavat, tasoittavat, vuolevat, hiovat ja kiillottavat meitä, ja se tuottaa tuskaa - on kovaa tulla painetuksi tahkoa vasten. Mutta valmiina kivi täyttää paikkansa taivaallisessa temppelissä. Mihinkään kelvottomaan ainekseen Mestari ei uhraa niin huolellista ja perinpohjaista työtä. Vain kalliit kivensä Hän kiillottaa kuin temppelin veistetyt kulmapatsaat.” V. s. 24.

8.2. Torstai, aamu

5. Moos. 11:18,19

“Saatana on aina toiminnassa pyrkien vääristelemään sen mitä Jumala on sanonut, ... Jumala koettaa alati vetää ihmisiä luokseen varjelukseensa, jottei saatanan julma, petollinen toiminta yltäisi heihin. Hän on alentunut puhumaan heille omalla äänellään ja kirjoittamaan elävät käskynsä omalla kädellään. Ja nämä siunatut sanat on elämää uhkuvina ja totuuden valaisemina annettu ihmisille täydelliseksi oppaaksi. Koska saatana on niin karkäs kääntämään huomion ja kiintymyksen pois Herran lupauksista ja vaatimuksista, on syytä sitäkin ahkerammin painaa ne mieleen ja sydämeen.” P. p. 483, 484.

8.2. Torstai, ilta

Matt. 7:8

“Kolkuttakaa.’ Me tulemme Jumalan luo Hänen erityisestä kutsustaan, ja Hän odottaa saavansa lausua meidät tervetulleiksi vastaanottohuoneeseensa. Ne opetuslapset, jotka ensimmäisinä lähtivät seuramaan Jeesusta, eivät tyytyneet keskustelemaan Hänen kanssaan vain ohimennen tiellä, vaan sanoivat: ‘Rabbi ... missä Sinä majaillet? ... Niin he menivät ja näkivät, missä Hän majaili, ja viipyivät Hänen tykönään sen päivän.’ Joh. 1:38, 39. Samoin mekin voimme päästä mitä läheisempään yhteyteen Jumalan kanssa....” V. s. 189.

9.2. Perjantai, aamu

Aamos 3:3

“Kukaan Jumalaa pelkääväinen ei voi ilman vaaraa liittoutua sellaisen kanssa, joka ei pelkää Jumalaa... Avioliiton onni ja menestys riippuvat osapuolten sopusoinnusta, mutta uskovainen ja epäuskoinen poikkeavat toisistaan

tyrkästi mielipiteiltään, taipumuksiltaan ja tarkoitukseltaan. He palvelevat eri isäntiä, jotka eivät voi sopia keskenään. Olkoot toisen periaatteet miten puhtaita ja oikeita tahansa, epäuskoksen kumppanin vaikutus on omiaan loitontamaan häntä Jumalasta.” P. p. 155.

9.2. Perjantai, ilta

Jer. 29:13,14

“Ehtona voidakseen tulla Jumalan luo ei ole se, että olet pyhä, vaan että halajat Hänen parantavan sinut kaikesta synnistä ja puhdistavan sinut kaikista pahoista teoista. Seikka, johon nyt ja aina voimme vedota, on suuri tarpeemme, äärimmäisen avuton tilamme, joka tekee Hänet ja Hänen lunastavan voimansa meille välttämättömäksi.” V. s. 188,189.

10.2. Sapatti, aamu

Ps. 104:24

“Isät ja äidit, antakaa lastenne oppia kukista. Ottakaa heidät kanssanne puutarhaan ja kedolle ja lehtevien puiden alle ja opettakaa heitä lukemaan luonnosta Jumalan rakkauden sanomaa. Antakaa ajatuksen Hänestä liittyä lintuihin ja kukkiin ja puihin. Opettakaa lapset näkemään kaikessa kauniissa ja viehättävässä ilmaus Jumalan rakkaudesta heitä kohtaan. Tehkää uskonto heille miellyttäväksi, niin että se itse suosittaa itseään heille. Olkoon hyvyuden laki huulillanne.” V. s. 142-144.

10.2. Sapatti, ilta

Matt. 16:24

“Ihmisluento pyrkii aina tehostamaan itseään, kilpailemaan muiden kanssa, mutta se, joka oppii Kristuksesta, tyhjenee omasta miniästä, ylpeydestä ja vallanhimosta, ja hänen sielussaan vallitsee hiljaisuus. Oma minä alistuu Pyhän Hengen johtoon. Silloin emme kiihkeästi kurottele korkeinta paikkaa. Meillä ei ole mitään halua tunkea ja tyrkkiä itseämme esille, vaan me tunnemme, että meidän kunniapaikkamme on Vapahtajan jalkain juuressa. Me katsomme Jeesukseen, odottaen Hänen kätensä johdatusta, kuunnellen Hänen äänensä neuvoa.” V. s. 30,31

11.2. Sunnuntai, aamu

Luuk. 14:23

“Vakavuus ajan huutaa: jo todistamaan riennä puolesta totuuden nyt rohkeasti. Jo kerro ihmisille kaikessa maailmassa, perustus mi on sun toivosi. Syttyös tuleen pyhään puolest’ seurakunnan, mi puhdas, uskollinen, valmis olisi. Äi’ vaikkene, vaan pelkuruutta vailla käy todistamaan Isän omain lailla. Vakavuus ajan huutaa: se vaatii ihmisjoukon, kokonaan mi kuuluis Herralle, ja Häntä uskollisina seuraa tuskaan, iloon, tuottain kunniaa vain Hänelle. Tää joukko pieni ajan taiston jälkeen kirkkauteen taivaan käypi sisälle. Siell’ Herra voittajina heidät kruunaa, ain’ ’Halleluja’ saavat siellä laulaa.” Bibellesung.

11.2. Sunnuntai, ilta

Jaak. 1:17

“Hän, jolla on kaikki valta taivaassa ja maan päällä, on varannut lahjoja Jumalan lapsille. Lahjoja niin arvokkaita, että ne tulevat omiksemme vain Lunastajan kalliin veren kautta, lahjoja, jotka tyydyttävät sydämen syvimmän kaipuun, lahjoja yhtä pysyväisiä kuin iankaikkisuus. Kaikki, jotka tulevat

Jumalan tykö niin kuin pienet lapset, saavat nauttia niistä. Omista itsellesi Jumalan lupaukset, vetoa niihin Hänen edessään Hänen omina sanoinaan, ja sinulla on oleva iloa ylenpalttisesti.” V. s. 192.

12.2. Maanantai, aamu

Matt. 6:25,26

“Hän, joka on antanut sinulle elämän, tietää sinun tarvitsevan ravintoa sen ylläpitämiseksi. Hän, joka loi ruumiin, ei ole välinpitämätön vaatteiden tarpeestasi. Eikö Hän, joka on antanut suuremman lahjan, myös lahjoittaisi kaikkea, mitä sen täydentämiseksi tarvitaan. Jeesus osoitti kuulijoilleen lintuja, jotka minkään huolen häiritsemättä visersivät ylistyslaulujaan, sillä 'eivät ne kylvä eivätkä leikkaa' ja kuitenkin suuri Isä huolehtii niiden tarpeista. Ja Hän kysyy: 'Ettekö te ole paljon suurempiarvoiset kuin ne?'” V. s. 140.

12.2. Maanantai, ilta

Ps. 51:3-5

“Armahtaessaan jotakuta Kristus ensin saattaa hänet kutumaan, ja synnistä vakuuttaminen on Pyhän Hengen tehtävä. Ne, joiden sydämen Jumalan todistava Henki on herättänyt, näkevät, ettei heissä itsessään ole mitään hyvää. He näkevät, että kaikkeen, mitä he ovat tehneet, on sekoittanut omaa minää ja syntiä. Kurjan publikaanin tavoin he seisovat taaimpana eivätkä edes tahdo nostaa silmiään taivasta kohti, vaan huudahtavat: 'Jumala, ole minulle syntiselle armollinen.' Luuk. 18:13. Ja he ovat autuaita.” V. s. 20.

13.2. Tiistai, aamu

Valit. v. 3:27

“Jos lapsia opetettaisiin pitämään vaatimattomia arkitehtäviään Jumalan heille osoittamaan elämän kulkuna ja kouluna, jossa he harjaantuvat palvelemaan uskollisesti ja tehokkaasti, miten paljon miellyttävämmältä ja arvokkaammalta heidän työnsä tuntuisikaan. Kaiken tekeminen niin kuin Herralle saa vähäisimmänkin tehtävän ja velvollisuuden tuntumaan mieluisalta ja liittää maan päällä työskentelevät niihin pyhiin olentoihin, jotka toteuttavat Jumalan tahtoa taivaassa.” P. p. 559.

13.2. Tiistai, ilta

Ps. 105:4

“Älä halaja vain Hänen siunaustaan, vaan Häntä itseään. 'Tee siis sovinto ja elä rauhassa Hänen kanssaan.' Job 22:21. Etsi, niin sinä löydät. Jumala etsii sinua, ja itse se kaipuu, jota tunnet Hänen puoleensa, on vain Hänen Henkensä kutsu. Noudata tuota kutsua. Kristus ajaa kiusattujen, hairautuneiden ja uskossaan heikkojen asiaa. Hän koettaa nostaa heitä ja saattaa heidät yhteyteen kanssaan. 'Jos Häntä etsit, niin sinä löydät Hänet.' 1. Aik.28:9.” V. s. 189.

14.2. Keskiviikko, aamu

1. Moos. 28:22

“Tyydymmekö me, joille on suotu evankeliumin täysi valo ja etuoikeudet, antamaan Jumalalle vähemmän kuin ne, jotka elivät aikaisemmin, epäedullisemmän armotalouskauden aikana? Eivätkö veloitteemme ole lisääntyneet sitä mukaa kuin siunauksemmekin ovat suurentuneet? ... Golgatan ristiltä Kristus kutsuu meitä varauksettomaan pyhitykseen. Kaikki mitä meillä on ja kaikki mitä olemme tulisi pyhittää Jumalalle.” P. p. 167.

14.2. Keskiviikko, ilta

Jaak. 2:13

“Synnin ja kurjuuden hairahtuvien, kiusattujen ja onnettomien uhrien vetoomukseen kristitty ei vastaa kysymällä: Ovatko he arvollisia? vaan: Miten voin auttaa heitä? Kurjimmisakin, langenneimmisakin hän näkee sieluja, jotka pelastaakseen Kristus kuoli ja joiden tähden Jumala on antanut lapsilleen sovituksen viran. Laupiaita ovat ne, jotka osoittavat myötätuntoa köyhiä, kärsiviä ja sorretuita kohtaan.” V. s. 40.

15.2 Torstai, aamu

1. Kor. 3:12,13

“Jumalisuuden kuori ei pelasta ketään. Kaikilla täytyy olla syvä ja elävä kokemus. Se yksin pelastaa heidät ahdingon aikana. Silloin koetellaan, millaista heidän työnsä on, ja jos se on kullasta, hopeasta ja jalokivistä, niin silloin heidät kätetään Herran majan suojaan (ks. Ps. 27:5). Mutta jos he ovat rakentaneet puusta, heinistä ja oljista, ei mikään voi kätkeä heitä Jehovan vihan kiivaudelta.” T. a. I, 19.

15.2. Torstai, ilta

Joh. 20:14-16

“Siunattu Vapahtaja seisoo monien sellaisten vierellä, joiden silmät ovat niin kyynelten sumentamat, että he eivät huomaa Häntä. Hän haluaa tarttua käteemme, haluaa, että katsomme Häneen yksinkertaisesti uskoen ja sallimme Hänen opastaa itseämme. Hänen sydämensä on avoin suruillemme, huolillemme ja koetuksillemme. Hän on rakastanut meitä iankaikkisella rakkaudella ja ympäröinyt meidät laupeudellaan. Pitäkäämme sydämemme kiinnitettynä Häneen ja mietiskelkäämme kaiken päivää Hänen armoaan. Hän kohottaa sielun jokapäiväisten huolten ja pulmien yläpuolelle rauhan valtakuntaan.” V. s. 25, 26.

16.2. Perjantai, aamu

Matt. 7:15, 16

“Nousee vääriä profeettoja, jotka yrittävät houkutellessaan sinut pois kaidalta tieltä ja ahtaalta portilta. Kavahda heitä, sillä vaikka he verhoutuvat lammastenvaatteisiin, he sisältä ovat raatelevaisia susia... Koetellessamme heitä meidän ei ole katsottava heidän kauniisiin puheisiinsa tai jaloon tunnustukseensa. Heitä on arvostettava Jumalan sanan valossa. 'Pysykää laissa ja todistuksessa'. 'Elleivät he näin sano, ei heissä yhtään valoa ole.'” V. s. 206.

16.2. Perjantai, ilta

Matt. 7:22, 23

“On ihmisiä, jotka uskovat olevansa oikeassa vaikka ovat väärässä. Vaikka he tunnustavat Kristuksen Herrakseen ja näköjään tekevät suuria tekoja Hänen nimessään, he ovat synnin palvelijoita. 'He osoittavat rakkautta suullansa, mutta heidän sydämensä kulkee väärän voiton perässä.' Se, joka Jumalan sanaa julistaa, on heille 'kuin rakkauslaulu, kauniisti laulettu ja hyvin soitettu: he sanojasi kyllä kuuntelevat, mutta eivät tee niitten mukaan'. Jes. 33:31, 32.” V. s. 207, 208.

17.2. Sapatti, aamu

2. Moos. 20:10, 11

“Sapattia ei esitetä uutena säädöksenä vaan sellaisena, joka on asetettu luomisen yhteydessä. Sitä on muistettava ja vietettävä Luojan työn muistomerkkinä. Viittaamalla Jumalaan taivaiden ja maan Luojana se erottaa oikean Jumalan kaikista epäjumalista. Kaikki seitsemännen päivän viettäjät osoittavat täällä teollaan olevansa Herran palvojia. Näin siis sapatti pysyy merkkinä ihmisten alamaisesta kuuliaisuudesta Jumalalle niin kauan, kuin maan päällä yleensä on niitä, jotka palvelevat Häntä.” P. p. 285

17.2. Sapatti, ilta

Matt. 5:9

“Rauhan henki on todiste heidän yhteydestään taivaan kanssa. Kristuksen suloinen ilmapiiri ympäröi heitä. Elämän sulotuoksu ja luonteen rakastettavuus ilmaisevat maailmalle heidän olevan Jumalan lapsia. Ihmiset tuntevat heidät niiksi, jotka ovat olleet Jeesuksen kanssa.” V. s. 47.

18.2. Sunnuntai, aamu

Matt. 6:11

“Jokapäiväistä leipää koskeva rukous ei tarkoita vain leipää ruumiin ylläpitämiseksi, vaan myös tuota hengellistä leipää, joka ravitsee sielun iankaikkista elämää varten... Vapahtajamme on elämän leipä. Katselemalla Hänen rakkauttaan, vastaanottamalla sen sieluumme me syömme sitä leipää, joka on tullut alas taivaasta.” V. s. 164, 165.

18.2. Sunnuntai, ilta

Luuk. 4:18

“Se on Hänen tehtävänsä. Hän kulki ympäri tehden hyvää ja parantaen kaikki saatanan kiusaamat. Silloin oli kokonaisia kyliä, joissa ei ainoastakaan talosta kuulunut tuskan huutoa, sillä Hän oli käynyt niissä ja parantanut kaikki sairaat. Hänen työnsä oli todistus jumalallisesta voitelusta. Kaikki Hänen tekonsa ilmaisevat rakkautta, armoa ja myötätuntoa; Hänen sydämensä uhkui hellää sääliä ihmislapsia kohtaan. Hän pukeutui ihmisluontoon voidakseen täyttää heidän tarpeensa. Köyhimmät ja halvimmatkaan eivät pelänneet lähestyä Häntä. Pienet lapsetkin tunsivat kiintymystä Häneen. Heistä oli mieluista istua Hänen polvellaan ja katsella Hänen lempeitä, rakkaudesta säteileviä kasvojaan.” T. K. L.11.

19.2. Maanantai, aamu

Ps. 78:2-4

“Vanhemmat voivat ja heidän tulisi innostaa lapsiaan tutustumaan Raamatun pyhiltä lehdistä saatavaan monenlaiseen tietoon. Mutta tämä edellyttää, että he itse ovat siitä kiinnostuneita. Heidän täytyy tuntea sen opetuksia ja puhua niistä, kuten Jumala käski Israelia, 'kotona istuessasi ja tietä käydessäsi, maata pannahasi ja ylösnoustessasi' (5. Moos. 11:19). Niiden jotka toivovat lastensa rakastavan ja kunnioittavan Jumalaa, on puhuttava Hänen hyvydestään, valtasuuruudestaan ja voimastaan jotka ilmenevät Hänen sanassaan ja luomistyössään.” P. p. 484.

19.2. Maanantai, ilta

Kol. 4:2

“Älä laiminlyö salaista rukousta, sillä se on uskonnon ydin. Ano sydämen

puhtautta rukoillen hartaasti ja palavasti. Rukoile yhtä hartaasti ja innokkaasti kuin jos ajallinen elämäsi olisi kysymyksessä. Viivy Jumalan edessä siihen asti, että sinussa herää sanoin kuvaamaton pelastuksen kaipuu ja että saat sulaisen varmuuden syntiesi anteeksi saamisesta.” T. a. I, 49.

20.2. Tiistai, aamu

Jes. 58:7

“Jos sitä lakia olisi jatkuvasti noudatettu, jonka Jumala sääti köyhien hyväksi, miten toisenlaiset olot vallitsisivatkaan maailmassa moraalisesti, hengellisesti ja ajallisesti. Ei ilmenisi sellaista itsekkyyttä ja itsekorostusta kuin nyt, vaan jokainen pyrki ystävällisesti edistämään toisten onnellisuutta ja hyvinvointia, eikä olisi sellaista laajalle levinnyttä puutetta, mitä nykyään nähdään monissa maissa.” P. p. 520.

20.2. Tiistai, ilta

1. Moos. 13:8

”Näin Aabraham ilmaisi jalon, epäitsekkään mielenlaatunsa. Miten monet olisivatkaan vastaavassa tilanteessa pitäneet kynsin hampain kiinni etuoikeuksistaan. ‘Miten monia perhesuhteita onkaan näin rikkoutunut’. ‘Miten monet seurakunnat ovatkaan näin hajonneet kahtia ja antaneet jumalattomille aiheen pilkata ja moittia totuuden asiaa’. ‘Älköön olko riitaa meidän välillämme’, sanoi Aabraham, ‘sillä olemmehan veljeksiä’, ei vain sukulaisuuden perusteella, vaan myös oikean Jumalan palvojina. Jumalan lapset ovat kaikkialla maailmassa samaa perhettä, ja saman rakkauden ja sovinnollisuuden mielialan tulisi vallita heidän keskuudessaan.” P. p. 112, 113.

21.2. Keskiviikko, aamu

Apt. 4:19,20

“He saattoivat lausua Jeesuksen nimen vakuuttavasti, sillä eikö Hän ollut heidän Ystävänsä ja vanhempi Veljensä? Läheinen yhteys Kristukseen asetti heidät yhdessä Hänen kanssaan taivaallisiin. Miten palavalla kielellä he esittivätään ajatuksensa todistaessaan Hänestä. Heidän sydämensä oli tulvillaan niin täyttä, niin syvää ja niin kauaskantoista hyväntahtoisuutta, että se pakotti heidät viemään todistusta Kristuksen voimasta maan ääriin saakka.” Ap. t. 38.

21.2. Keskiviikko, ilta

Ps. 100:4,5

“Jumala haluaa kuuliaisten lastensa anovan itselleen Hänen siunaustaan ja tulevan Hänen eteensä ylistäen ja kiittäen. Jumala on elämän ja voiman Lähde. Hän voi tehdä erämaan viljavaksi vainioksi kansalle, joka pitää Hänen käskynsä, sillä tämä tapahtuu Hänen nimensä kunniaksi. Hän on tehnyt valitulle kansalleen sellaista, minkä tulisi innoittaa jokaista sydäntä kiitokseen, ja Hänestä on murheellista, että niin kovin vähän muistetaan kiittää. Hän haluaa kansansa ilmaisevan tunteensa voimakkaammin - tavalla, joka osoittaa heidän tietävän, että heillä on syytä iloita ja riemuita.” T. a. III, 26.

22.2. Torstai, aamu

Mal. 3:16

“Kristus tuntee tarkoin kaiken sen, minkä ihmiset ymmärtävät väärin ja esittävät väärässä valossa. Hänen lapsensa kykenevät odottamaan tyynen

kärsivällisinä ja luottavaisina, olkoonpa he miten parjattuja ja halveksittuja tahansa, sillä ei ole mitään salattua, mikä ei tule tunnetuksi, ja jotka Jumalaa kunnioittavat, niitä Hänkin on kunnioitava ihmisten ja enkelien edessä.” V. s. 53.

22.2. Torstai, ilta

1. Kor. 10:13

“Kun Hän (Jumala) sallii meidän kohdata vastuksia, vainoa ja vaikeuksia, ei niitä ole tarkoitettu kiroukseksi, vaan elämämme suurimmaksi siunaukseksi. Jokainen torjuttu kiusaus, jokainen uljaasti kestäetty koetus antaa meille uuden kokemuksen ja auttaa meitä luonteemme kehittämisessä. Sielu, joka Jumalan voimassa vastustaa kiusausta, osoittaa maailmalle ja taivaalliselle maailmankaikkeudelle, että Kristuksen armo on voimaallinen.” V. s. 171.

23.2. Perjantai, aamu

Jaak. 1:22-25

“Me rakennamme Kristukselle, kun tottelemme Hänen sanaansa. Ei se ole vanhurskas, joka vain iloitsee vanhurskaudesta, vaan se, joka tosiaan tekee vanhurskautta. Pyhyys ei ole hurmiota, se on tulos kaiken luovuttamisesta Jumalalle, se on taivaallisen Isämme tahdon tekemistä. Kun Israelin lapset olivat leirissä luvattun maan rajalla, ei riittänyt, että heillä oli tieto Kanaanista tai että he lauloivat Kanaanin lauluja. Se yksistään ei olisi milloinkaan tehnyt heistä tuon ihanan maan viinitarhojen ja öljylehtojen omistajia. Todella omakseen he voivat saada tuon maan vain valloittamalla sen, suostumalla tiettyihin ehtoihin, osoittamalla elävää uskoa Jumalaan, omistamalla itselleen Hänen lupauksensa, samalla noudattaen Hänen neuvojaan.” V. s. 211, 212.

23.2. Perjantai, ilta

2. Sam. 7:23,24

“Hengellisen pimeyden kausina Jumalan seurakunta on ollut kuin vuorelle rakennettu kaupunki. Aikakaudesta toiseen ja sukupolvien seuratessa toisiaan taivaan puhtaat opit ovat tulleet ilmoille sen rajojen sisäpuolella. Vaikka seurakunta voi näyttää heikolta ja puutteelliselta, se on kuitenkin Jumalan erikoisen huolenpidon kohteena. Se on Hänen armonsa näyttämö, jossa Hän niin mielellään osoittaa sydämiä muuttavan voimansa.” Ap. t. 13.

24.2. Sapatti, aamu

Ps. 100:1,2

“Jumala opettaa, että meidän tulisi kokoontua Hänen huoneensa kehittääksemme täydelliseen rakkauteen kuuluvia ominaisuuksia. Tämä tekee maan asujaimet kelpoiksi niille asuinsijoille, joita Kristus on mennyt valmistamaan kaikille Häntä rakastaville. Siellä he kokoontuvat pyhäkössä sapatista toiseen ja kuukausittain uudenkuun päivänä, virittääkseen yhdessä kiitos- ja ylistyslaulun Hänelle, joka istuu valtaistuimella, ja Karitsalle, iankaikkisesta iankaikkiseen.” T. a. III, 30.

24.2. Sapatti, ilta

Joh. 16:7

“Kristuksen taivaaseenastuminen oli merkinä siitä, että Hänen seuraajiensa tulisi saada luvattu siunaus. Heidän oli odotettava sitä ennen kuin ryhtyivät työhönsä. Käytyään sisälle taivaan porteista Kristus joutui enkelien ihailevan

palvonnalla kohteeksi. Niin pian kuin nämä kunnianosoitukset päättyivät, Pyhä Henki laskeutui opetuslasten ylle vuolaina virtoina, ja Kristus todella kirkastui nyt sillä kirkkaudella, mikä Hänellä oli Isän tykönä iankaikkisuudesta asti. Hengen vuodatus helluntaina oli taivaan tiedotus siitä, että Lunastajan virkaan vihkiminen oli tapahtunut.” Ap. t. 32, 33.

25.2. Sunnuntai, aamu

Apt. 11:19-21

“Heidän työnsä tuloksena seurakuntaan liittyi valittuja miehiä, jotka vastaanottivat totuuden sanan ja pyhittivät elämänsä viedäkseen toisille sitä toivoa, joka täytti heidän sydämensä rauhalla ja ilolla. Heitä ei voitu estää tai pelottaa uhkauksilla. Herra puhui heidän välityksillään, ja heidän kulkiessaan paikasta toiseen köyhät saivat kuulla evankeliumin saarnan, ja jumalallisen armon ihmeitä tapahtui.” Ap. t. 40.

25.2. Sunnuntai, ilta

Jes. 6:3

“Herran nimen pyhittäminen vaatii meitä puhumaan korkeimmasta olennosta mitä kunnioittavimmin sanoin. Pyhä ja ’peljättävä on Herran nimensä.’ Ps. 111:9. Meidän ei ole koskaan mainittava mitään jumaluudesta käytettyä nimitystä tai sanontaa vähänkään keyyessä sävyssä. Rukoillessamme me astumme Korkeimman vastaanottohuoneeseen, ja meidän on käytävä Hänen eteensä pyhällä pelolla. Enkelit peittävät kasvonsa Hänen läheisyydessään. Kerubit ja loistavat, pyhät serafit lähestyvät Hänen valtaistuintaan mitä arvokkaimmin ja kunnioittavimmin. Miten paljon suuremmalla syyllä onkaan meidän, kuolevaisten, synnillisten olentojen, esiinnyttävä kunnioittavasti Herran, meidän tekijämme, edessä’..” V. s. 156.

26.2. Maanantai, aamu

1. Moos. 18:19

“Miten harvat tänä aikana noudattavatkaan tätä esimerkkiä. Sokeassa ja itsekkäässä tunteellisuudessaan, jota väärin kutsutaan rakkaudeksi, monet vanhemmat antavat lastensa toimia oman mielensä mukaan, vaikkei näiden arvostelukyky ole vielä kehittynyt eivätkä he ole vielä oppineet pitämään halujaan kurissa. Tämä on suorastaan julmaa nuorison kohtelua ja väärin koko maailmaa kohtaan. Vanhempien perään antavaisuus aiheuttaa sekaannusta niin perheessä kuin yhteiskunnassakin.” P. p. 123.

26.2. Maanantai, ilta

Luuk. 22:32

“Jumalalle kiitos, meitä ei ole jätetty yksin. Hän, joka niin on ’maailmaa rakastanut...’, ei hylkää meitä tässä taistelussa Jumalan ja ihmisen vihollista vastaan... Elä elävän Kristuksen yhteydessä, ja Hän pitää sinusta lujasti kiinni kädellä, joka ei milloinkaan hellitä otetaan. Opi tuntemaan ja usko se rakkaus, mikä Jumalalla on meihin. Tuo rakkaus on kuin linnoitus, joka seisoo lujana kaikkia saatanan petoksia ja hyökkäyksiä vastaan. ’Herran nimi on vahva torni; hurskas juoksee sinne ja saa turvan.’ Sananl. 18:10.” V. s. 173.

27.2. Tiistai, aamu

Snl. 19:17

“Laupeudenteot tuottavat kaksinkertaisen siunauksen. Samalla kun se, joka

antaa tarvitsevalle, on siunaukseksi muille, hän itse saa vielä suuremman siunauksen. Kristuksen armo sielussa kehittää epäitsekkeitä luonteenominaisuuksia - ominaisuuksia, jotka puhdistavat, jalostavat ja rikastuttavat elämää. Salassa tehdyt rakkaudentyöt sitovat sydämiä yhteen ja vetävät niitä yhä lähemmäksi Jumalan sydäntä, Hänen, josta jokainen jalo heräte lähtee. Pienet huomaavaisuudet, pienet rakkauden ja uhrautuvaisuuden teot, jotka virtaavat elämästä yhtä hiljaisesti kuin tuoksu kukista - ne eivät muodosta niinkään vähäistä osaa elämän siunauksista ja onnesta. Ja vihdoin nähdään, että itsensäkieltämistä muiden hyödyn ja onnen vuoksi, vaikkapa se olisi ollut huomaamatonta ja jäisi ilman kiitosta, pidetään taivaassa todisteena yhteydestämme Häneen, kunnian Kuninkaaseen, joka, vaikka oli rikas, tuli meidän tähtemme köyhäksi.” V. s. 121, 122.

27.2. Tiistai, ilta

Snl. 25:21

“Jeesuksen koko maanpäällinen elämä oli tämän periaatteen julistusta. Tuodakseen elämän leivän vihamiehilleen Vapahtaja jätti taivaallisen kotinsa. Vaikka herjaus ja vaino seurasivat Häntä kehdosta hautaan, ilmeni Hänessä vain anteeksiantavaa rakkautta.” V. s. 105.

28.2. Keskiviikko, aamu

Fil. 2:12-14

“Me emme saavuta voittoa, ellemme rukoile paljon ja hartaasti ja nöyryytä itseämme joka askeleella. Meidän tahtomme ei pakoteta toimimaan yhdessä jumalallisten voimien kanssa, vaan meidän on se vapaaehtoisesti alistettava. Jos olisi mahdollista, että Jumalan Henki taivuttaisi sinut väkisin, pakottamalla sinua satakertaisella voimalla, ei se seikka tekisi sinusta kristittyä eikä kellovillista taivaan alamaista. Saatanan linnoitusta ei sitten murrettaisi. Tahto on asetettava Jumalan tahdon puolelle. Sinä et itsestäsi kykene alistamaan tarkoituksesi, halujasi ja taipumuksiasi Jumalan tahtoon, mutta jos ’taivut taivutettavaksi’, Jumala tekee tämän työn sinun puolestasi, hajottaen ’maahan järjen päätelmät ja jokaisen varustuksen, joka nostetaan Jumalan tuntemista vastaan’, ja vangiten ’jokaisen ajatuksen kuuliaisiksi Kristukselle.’” V. s. 202-204.

28.2. Keskiviikko, ilta

Jes. 45:5

“Seisomme parhaillaan suurten ja juhlallisten tapahtumien kynnyksellä. Edessämme on ahdingon aika, minkä kaltaista maailma ei vielä milloinkaan ole nähnyt. Ja vakuutus, että Jumalan valtakunta on kaiken ylläpuolella, on meistä yhtä suloinen kuin ensimmäisistä opetuslapsista. Tulevien tapahtumien suunnitelma on Luojamme hallussa. Taivaan Majesteetti ohjaa niin hyvin kansojen kohtaloita kuin seurakuntansa asioita.” V. s. 175.

M A A L I S K U U

1.3. Torstai, aamu

Jes. 40:28,29

“Jos me vain tahdomme kuunnella, opettavat Jumalan kätten työt meille kuuliaisuuden ja luottamuksen kalliita opetuksia. Tähdistä, jotka

mittaamattomassa avaruudessa seuraavat aikakaudesta toiseen määrättyjä ratojaan, aina pienimpään hiukkaseen luonto tottelee Luojansa tahtoa. Ja Jumala huoltaa ja ylläpitää kaikkia luotujaan. Hän, joka kannattaa lukemattomat maailmat äärettömässä avaruudessa, pitää samalla huolta pienestä varpusesta, joka pelotta visertelee yksinkertaista lauluaan.” T. K. L. 82.

1.3. Torstai, ilta

Ps. 139:1-4,16

“Ei ainoatakaan kyyneltä vuodateta Hänen huomaamattaan, eikä ainoakaan hymy jää Häneltä näkemättä. Jos me vain täydellisesti uskoisimme tämän, katoisivat kaikki tarpeettomat tuskat ja huolet. Elämämme ei olisi niin täynnä pettymyksiä kuin nyt, sillä kaikki sekä vähäiset että suuret, jätettäisiin silloin Jumalan kätehen, joka ei tule huolien paljoudesta neuvottomaksi ja jota niiden taakka ei rasita. Silloin saisimme nauttia sielun lepoa, jota moni meistä on kauan kaivannut.” T. K. L. 82.

2.3. Perjantai, aamu

2. Tim. 3:16,17

“Raamattu auttaa voimakkaasti ihmistä menestymään kaikissa tätä elämää koskevissa asioissaan. Se esittelee ne periaatteet, jotka ovat kansakunnan menestyksen kulmakivenä - periaatteet, joiden varassa on yhteiskunnan hyvinvointi ja jotka suojaavat perhettä - periaatteet, joita ilman yksikään ihminen ei voi tulla käyttökelpoiseksi, onnelliseksi ja kunnioitetuksi tässä elämässä eikä toivoa saavansa tulevaa, kuolematonta elämää.” P. p. 585.

2.3. Perjantai, ilta

Matt. 6:1

“Meidän ei pidä ajatella palkkaa, vaan palvelua - kuitenkin ei tässä hengessä osoitettu laupeus jää palkitsematta. 'Sinun Isäsi, joka salassa näkee, maksa sinulle.' On totta, että Jumala itse on suurin palkka, johon kaikki muu sisältyy, mutta sielu vastaanottaa Hänet ja iloitsee Hänestä vasta muuttuessaan luonteeltaan Hänen kaltaiseksi. Vain samankaltaiset osaavat antaa arvoa toisilleen. Ja vain jos me annamme itsemme Jumalalle palvelukseksi ihmiskuntaa, antaa Hänkin itsensä meille.” V. s. 119, 120.

3.3. Sapatti, aamu

Jes. 56:1,2

“Sapatti on paljon pyhempi asia kuin millaisena monet sapatin noudattajiksi tunnustautuneetkaan sitä pitävät. Ne, jotka eivät ole pitäneet sapatia käskyn mukaisesti joko kirjaimen tai hengen puolesta, ovat suuresti häpäisseet Herraa. Hän vaatii uudistukseen sapatin pyhittämisessä.” T. a. III, 15, 16.

3.3. Sapatti, ilta

Matt. 5:44,45

“Jumalan lapsia ovat ne, jotka ovat osallisia Hänen luonnostaan. Ei maallinen asema, ei syntyperä, ei kansallisuus eivätkä uskonnolliset etuudet todista meidän olevan Jumalan perheen jäseniä, vaan ainoastaan rakkaus - rakkaus, mikä sulkee piiriinsä koko ihmiskunnan. Syntisetkin, mikäli eivät kokonaan ole sulkeneet sydäntään Jumalan Hengeltä, ovat herkkiä hyvyydelle... Se, että joku on hyvä kiittämättömille ja pahoille, että hän tekee hyvää toivomatta saavansa

mitään takaisin, on taivaan kuninkuuden merkki hänessä, varma todiste siitä, että hän kuuluu Korkeimman lasten ylhäiseen säätyyn.” V. s. 111.

4.3. Sunnuntai, aamu

Matt. 5:16

“Jumalan kansa edustaa Häntä maailmassa, ja Hän toivoo sen valaisevan maailman siveellistä pimeyttä. Levittäytyneenä kaikkialle maan kaupunkeihin ja kyliin se todistaa Jumalasta ja julistaa epäuskoiselle maailmalle Hänen tahtonsa tuntemusta ja armonsa ihmeitä. Hänen suunnitelmansa mukaan tulee kaikkien niiden, jotka osallistuvat suuresta pelastuksesta, toimia myös Hänen lähetystyössään.” P. p. 114.

4.3. Sunnuntai, ilta

Matt. 6:25

“Meillä saa kyllä olla huolia, ja meidän sopii odottaakin vaaroja ja menetyksiä, sillä niitä tulee varmasti. Mutta jos todella uskomme, että Jumala rakastaa meitä ja haluaa tehdä meille hyvää, emme enää ole levottomia tulevaisuudesta. Me luotamme Jumalaan, niin kuin lapsi luottaa rakastavaan vanhempaansa. Silloin levottomuutemme ja tuskamme haihtuu, sillä tahtomme on sulautunut Jumalan tahtoon.” V. s. 147.

5.3. Maanantai, aamu

Matt. 6:16

“Se paasto, jota Raamattu suosittaa, on enemmän kuin pelkkä muodollisuus. Siihen ei sisälly vain ravinnosta kieltäytyminen, säkkiin pukeutuminen ja tuhkan sirottaminen pään päälle. Se, joka paastoo todellisessa synninsurussa, ei milloinkaan koeta herättää huomiota. Jumala ei kehota meitä paastomaan siksi, että Hän pitäisi tarpeellisena ruumiin kurittamista sielun synnin vuoksi, vaan jotta tuo paasto auttaisi meitä havaitsemaan synnin hirvittävän luonteen, nöyryyttämään sydäntämme Jumalan edessä ja vastaanottamaan Hänen anteeksiantavan armonsa.” V. s. 128.

5.3. Maanantai, ilta

Miika 7:18

“Meidän ei pidä yrittää pienentää syyllisyyttämme puoltamalla syntiä. Meidän on omaksuttava Jumalan käsitys synnistä, ja se on ankara kylläkin. Golgata yksin voi paljastaa synnin hirvittävyuden. Jos meidän pitäisi kantaa oma syyllisyytemme, se murskaisi meidät. Mutta synnitön olento on astunut meidän paikallemme. Itse syyttömänä Hän on kantanut meidän pahat tekomme.” V. s. 169.

6.3. Tiistai, aamu

Tuom. 14:1-3

“Miten monet menettelevätkään Simsonin tavoin; Miten usein solmitaankaan avioliittoja uskovaisten ja Jumalasta piittaamattomien kesken pelkän mieltymyksen ratkaistessa puolison valinnan: Osapuolet eivät kysy neuvoa Jumalalta eivätkä pyri tuottamaan Hänelle kunniaa. Saatana koettaa alati lujittaa otettaan Jumalan omista houkuttelemalla heitä liittoon alamaistensa kanssa, ja siihen päästäkseen hän herättää heidän mielessään pyhittämättömiä haluja. Mutta Herra on sanassaan selvästi varoittanut lapsiaan liittymästä niihin, jotka eivät pysy Hänen rakkaudessaan.” P. p. 547

6.3. Tiistai, ilta

Luuk. 11:9

“Jos tulet Hänen luokseen vilpittömästi katuen, sinun ei tarvitse tuntea itseäsi röyhkeäksi pyytäessäsi sitä, minkä Herra on luvannut. Kun pyydät sellaisia siunauksia, joita tarvitset kehittääksesi Kristuksen - kaltaisen luonteen, Herra vakuuttaa anomisesi perustuvan lupaukseen, mikä on toteutuva.” V. s. 188.

7.3. Keskiviikko, aamu

Matt. 6:3,4

“Rakkautentyöt on saatettu tehdä salassa, mutta niiden vaikutus tekijän luonteeseen ei ole salattavissa. Jos me työskentelemme kokosydämisellä innolla, niin kuin Kristuksen seuraajan tulee, on sydän mitä läheisimmässä yhteydessä Jumalan kanssa, ja Jumalan Henki, joka innoittaa meidän henkeämme, loihtii esiin sielun pyhät sulosoinnut vastauksena taivaalliseen kosketukseen.” V. s. 122.

7.3. Keskiviikko, ilta

Matt. 7:12

“Seurustellessasi muiden kanssa asetu ajatuksessasi heidän paikalleen. Syvenny heidän tunteisiinsa, heidän vaikeuksiinsa, heidän vastoinkäymisiinsä, heidän iloihinsa ja suruihinsa. Kuvittele olevasi heidän asemassaan ja kohtele heitä sitten sillä tavoin kuin toivoisit heidän kohtelevan sinua, jos sinun pitäisi vaihtaa osia heidän kanssaan. Tämä on kunniallisuuden perussääntö. Se on toisinto laista: ‘Rakasta lähimmäistäsi niin kuin itseäsi.’ Matt. 22:39. Ja se on profeettain opetuksen pääsisällys. Se on taivaan periaate, ja se ilmenee kaikissa niissä, jotka ovat soveliaita taivaan pyhään seuraan.” V. s. 193,194.

8.3. Torstai, aamu

1. Aikak. 29:11,12

“Hän, joka on Kuningas, Hän Herra Sebaot, jonka valtaistuinta kerubit kannattavat, varjelee yhä lapsiaan kansojen taistelun ja melskeen keskellä. Hän, joka hallitsee taivaissa, on meidän Vapahtajamme. Hän punnitsee jokaisen koetuksen, Hän vartioi sen ahjon tulta, jossa jokainen sielu on puhdistettava. Kun kuninkaitten linnoitukset kukistuvat, kun vihan nuolet lävistävät Hänen vihollistensa sydämet, on Herra kansansa turva.” V. s. 176.

8.3. Torstai, ilta

1. Piet. 4:12,13

“Jumala on aina koetellut kansaansa ahdistusten ahjossa. Sen kuumuudessa kuona erottuu kristillisen luonteen aidosta kullasta. Jeesus valvoo koetta. Hän tietää, miten arvokasta metallia on jalostettava, jotta se voisi heijastaa palvelijoitaan läheisin, syvälle käyvin koetuksin... Näin Hänen tarkoituksensa toteutuu. Saatuaan näin kasvatusta ja harjoitusta he ovat valmiit täyttämään sen suuren tarkoituksen, jota varten he ovat saaneet kykynsä. Kun Jumala kehottaa heitä toimimaan, he ovat valmiit, ja taivaan enkelit voivat yhtyä heidän kanssaan siihen työhön, joka maan päällä on suoritettava.” P. p. 110.

9.3. Perjantai, aamu

Matt. 7:26,27

“Sen sijaan jokainen rakennus, joka on pystytetty jollekin muulle perustukselle kuin Jumalan sanalle, sortuu. Se, joka niin kuin juutalaiset Kristuksen päivinä rakentaa inhimillisille aatteille ja käsityksille, ihmisten keksimille muodoille ja

menoille tai sellaisille teoille, joita hän voi tehdä ilman Kristuksen armoa, pystyttää luonteensa rakennuksen löyhälle hiekalle. Kiusausten raivoiset myrskyt pyyhkäisevät pois hiekkaperustan, jättäen hänen huoneensa rauniona ajan rannalle.” V. s. 213.

9.3. Perjantai, ilta

1. Joh. 2:3-6

“Opetuslapsuuden tunnusmerkki on kuuliaisuus. Käskyjen pitäminen osoittaa tunnustuksemme ja rakkautemme vilpittömyyden. Kun omaksumamme oppi kuolettaa sydämessä piilevän synnin, puhdistaa sielun saastasta ja kantaa pyhityksen hedelmän, silloin tiedämme sen olevan Jumalan totuutta. Kun hyvyys, ystävällisyys, hellyys ja myötätunto ilmenevät elämässämme, kun vanhurskauden ilo on sydämessämme, kun korotamme Kristusta emmekä itseämme, silloin tiedämme, että uskomme laita on oikein.” V. s. 208.

10.3. Sapatti, aamu

Ef. 3:17-19

“Meidän Jumalamme on rakastanut meitä sanomattomalla rakkaudella, ja tulessamme käsittämään jotakin tuon rakkauden pituudesta ja leveydestä ja syvyydestä ja korkeudesta, rakkauden, joka on kaikkea tietoa ylempänä, herää meissä vastarakkaus. Kristuksen puoleensavetävän rakastettavuuden näkeminen, tieto Hänen rakkaudestaan, jonka Hän osoitti meitä kohtaan, kun me vielä olimme syntisiä, niin että syntinen muuttuu ja hänestä tulee taivaan lapsi. Jumala ei käytä pakkokeinoja, rakkaus on se voima, jonka avulla Hän karkottaa synnin sydäimestä. Sen avulla Hän muuttaa ylpeyden nöyryydeksi ja vihollisuuden ja epäuskon rakkaudeksi ja uskoksi.” V. s. 113.

10.3. Sapatti, ilta

1. Kor. 13:4-7

“Itserakkaus se hävittää rauhamme. Kun oma minä vielä elää, meidän on oltava koko ajan varuillamme, suojellaksemme sitä nöyryyksiltä ja loukkauksilta, mutta kun me olemme kuolleet ja meidän elämämme on kätkeytynä Kristuksen kanssa Jumalassa, emme pane pahaksemme ihmisten välinpitämättömyyttä tai halveksuntaa. Me olemme kuurot solvauksille ja sokeat pilkalle ja häväistykselle.” V. s. 31, 32.

11.3. Sunnuntai, aamu

Matt. 22:9

“Kotiin kutsu harhailevat, joihin ei Herraa tunnekaan. Pelastuksesta’ Jeesuksessa riennä heille kertomaan. Kotiin kutsu köyhät, heikot, synnin tuskan saartamat, joita Isän armaan luona ilo, rauha oottavat. Kotiin kutsu myös ne, joilla kristityn on nimi vain, mutta kohti turmiota käyvät silmät ummistain. Kotiin kutsu pilkkaajatkin, maailma ei rauhaa suo. Kerro, miten Herran armo yksin pelastuksen tuo. Kotiin kutsu langennehet Jeesuksesta kertoen, joka meidät pelastaakseen jätti taivaan kirkkauden. Pitenevät varjot illan, yllättää pian synkkyys yön. Jeesus tulee: nyt jo herää, pian on ohi aika työn.” Zions-Lieder 712.

11.3. Sunnuntai, ilta

Ps. 37:25

“Jumala, joka lähetti kaarneet ruokkimaan Eliaa hänen ollessaan Keritin purolla, ei unohda yhtäkään uskollisista, uhrautuvaisista lapsistaan. Sillä, joka vanhurskaasti vaeltaa, sanotaan: 'Hänelle annetaan hänen leipänsä, eikä vesi häneltä ehdy.' 'Pahana aikana he eivät joudu häpeään, ja nälän päivinä heillä on kyllin syötävää.'” V. s. 163.

12.3. Maanantai, aamu

Matt. 7:7

“Opettaessaan meitä pyytämään joka päivä sitä, mitä tarvitsemme - sekä ajallisia että hengellisiä siunauksia -, Jumala pitää silmällä meidän parastamme. Hän tahtoo meidän käsittävän, että olemme riippuvaisia Hänen alinomaisesta huolenpidostaan, sillä Hän haluaa saattaa meidät yhteyteensä. Tässä Kristus - yhteydessä meidät, rukoillessamme sekä tutkistellessamme Hänen sanansa suuria ja kalliita totuuksia, ravitaan, niin kuin nälkäiset sielut ja niin kuin janoavaiset me saamme ammentaa virvoitusta elämän veden lähteestä.” V. s. 165.

12.3. Maanantai, ilta

Luuk. 14:33

“Jos tahdomme voittaa, meillä ei ole muuta mahdollisuutta kuin yhdistää tahtomme Jumalan tahtoon ja työskennellä yhdessä Hänen kanssaan päivästä päivään ja hetkestä hetkeen. Emme voi pitää kiinni omasta minästämmme ja kuitenkin mennä sisälle Jumalan valtakuntaan. Me saavutamme pyhyiden vain kieltämällä itsemme ja omaksumalla Kristuksen mielenlaadun. Yhteys ja itse kylläisyys on ristiinnaulittava. Olemmeko valmiit saattamaan tahtomme täydelliseen sopusointuun Jumalan tahdon kanssa? Vasta kun olemme siihen valmiit, voi Jumalan uudistava armo ilmetä meissä.” V. s. 204, 205.

13.3. Tiistai, aamu

Jes. 34:16

“Inhimillisessä kokemuksessa ei ole mitään asemaa eikä vaihetta, jota varten Raamattu ei antaisi välttämättömiä perusohjeita. Jos Jumalan sanaa tutkittaisiin ja noudatettaisiin, se antaisi maailmalle älyltään voimakkaampia ja toimivampia miehiä kuin mitä kaikkien inhimillisen viisauden tutkimusalojen parhaillakaan sovellutuksilla voidaan aikaansaada. Se antaisi miehiä, joilla on luonteen voimaa ja lujuttua, terävää käsityskykyä ja tervettä arvostelukykyä - miehiä, jotka eläisivät kunniaksi Jumalalle ja siunaukseksi maailmalle.” P. p. 585.

13.3. Tiistai, ilta

Matt. 6:5

“Tällainen jumalanpalvelu, jota ihminen harjoitti pelkästään korottaakseen omaa itseään, sai Jeesuksen taholta osakseen ankaraa moitetta. Hän ei kuitenkaan paheksunut julkista rukousta sinänsä, sillä hän itse rukoili opetuslastensa parissa ja kansanjoukon läsnä ollessa. Mutta Hän opettaa, ettei henkilökohtaisesta rukouksesta ole tehtävä julkista. Meidän on harjoitettava salaista hartautta, ja rukoustemme on silloin kohottava ainoastaan Jumalan luo, joka rukoukset kuulee. Yhdenkään uteliaan korvan ei pidä kuulla sellaisten

anomusten sisällystä.” V. s. 123.

14.3. Keskiviikko, aamu

Mark. 4:24

”Se mitä teemme muille, olkoon se hyvää tai pahaa, kohdistuu varmasti takaisin meihin itseemme joko siunauksena tai kirouksena. Kaiken, minkä annamme, saamme takaisin. Muille tekemämme ajalliset hyvät teot saatetaan palkita ja monesti palkitaankin samalla tavalla. Sen minkä annamme, saamme tarvitessamme useinkin moninkertaisesti takaisin selvänä rahana. Mutta sitä paitsi korvautuvat kaikki lahjat, vieläpä tässä elämässä, siten, että me saamme yhä runsaammassa määrin maistaa Jumalan rakkautta, joka on kaiken taivaan kirkkauden ja sen aarteiden summa. Ja tehty paha palaa samaten takaisin. Jokainen, joka on rohjennut tuomita tai masentaa muita, joutuu itse kokemaan samaa, mitä he ovat kärsineet hänen hellyyden ja myötätunnon puutteensa vuoksi.” V. s. 195.

14.3. Keskiviikko, ilta

Room. 2:1-4

”Sen mukaan ne, jotka moittivat tai arvostelevat muita, julistavat itsensä syyllisiksi, sillä he tekevät samoja tekoja. Tuomitsemalla muita he tuomitsevat itsensä, ja Jumala selittää, että tämä tuomiopäätös on oikea. Hän hyväksyy sen tuomion, jonka he ovat itsestään langettaneet.” V. s. 181.

15.3. Torstai, aamu

Snl. 4:18

”Ja kaikkialla tuon iankaikkiseen elämään johtavan jyrkän tien varrella on ilon lähteitä väsyneiden virkistykseksi. Niillä, jotka viisauden teitä vaeltavat, on ahdistuksenkin keskellä ylenpalttisesti iloa, sillä Hän, jota heidän sielunsa rakastaa, kulkee näkymättömänä heidän rinnallaan. Jokaisella askeleella ylöspäin he tuntevat yhä selvemmin Hänen kätensä kosketuksen, jokaisella askelella lankeaa heidän polulleen yhä loistavampia säteitä tuon Näkymättömän kirkkaudesta, ja heidän ylistyslaulunsa kohoavat yhä ihanampina ilmoille, yhtyäkseen valtaistuimen edessä olevien enkelien lauluun.” V. s. 200.

15.3. Torstai, ilta

Room. 8:28

”Isän läsnäolo ympäröi Kristusta, eikä Hänelle tapahtunut muuta kuin sellaista, minkä iankaikkinen rakkaus salli tapahtuvan, jotta se koituisi siunaukseksi maailmalle. Tässä oli Hänen lohtunsa lähde, ja se on avoinna meillekin. Se, joka on Kristuksen Hengen täyttämä, pysyy Kristuksessa. Häneen suunnattu isku sattuu Vapahtajaan, joka ympäröi hänet läsnäolollaan. Hänen ei tarvitse tehdä pahalle vastarintaa, sillä Kristus on hänen turvansa. Mikään ei voi kohdata häntä Herramme sallimatta.” V. s. 106.

16.3. Perjantai, aamu

Joh. 6:48-50

”Me vastaanotamme Kristuksen Hänen sanassaan, ja Pyhä Henki annetaan, jotta Hän avaisi Jumalan sanan ymmärryksellemme ja painaisi sen totuudet sydämeemme. Päivästä päivään meidän on lukiessamme Jumalan sanaa rukoiltava, että Jumala lähettäisi Henkensä kirkastamaan meille sen totuuden,

jota sielumme juuri tuona päivänä vahvistukseksi tarvitsee.” V. s. 165.

16.3. Perjantai, ilta

Matt. 5:17

“Ihmisten Luoja, lain antaja itse vakuuttaa, että Hänen tarkoituksenaan ei ole sen käskyjen syrjäyttäminen. Kaikkea luonnossa, auringon säteessä karkeloivasta tomuhiukkasesta taivaan taivaankappaleisiin saakka, ohjaavat lait. Ja näiden lakien noudattamisesta johtuu luonnon järjestys ja sopusointu. Samalla tavoin hallitsevat kaikkien älyllisten olentojen elämää suuret vanhurskauden periaatteet, ja kuuliaisuudesta näille periaatteille riippuu maailmankaikkeuden onni.” V. s. 76.

17.3. Sapatti, aamu

1. Moos. 2:2,3

“Levättyään seitsemäntenä päivänä Jumala pyhitti eli erotti sen lepopäiväksi ihmiselle. Luojan esimerkin mukaan ihmisen tuli levätä tänä pyhänä päivänä, jotta hän katsellessaan taivaita ja maata voisi mietiskellä Jumalan suuria luomistekoja ja jotta hän nähdessään todisteita Jumalan viisaudesta ja hyvydestä voisi koko sydämeästään rakastaa ja kunnioittaa Luojaansa.” P. p. 26, 27.

17.3. Sapatti, ilta

Joh. 17:18,19

“Hän rukoili jatkuvasti heidän puolestaan, että totuus saisi pyhittää heidät, ja Hän rukoili luottavasti tietäen, että asiasta oli jo annettu kaikkivaltias päätös ennen maailman luomista. Hän tiesi, että valtakunnan evankeliumia saarnattaisiin todistukseksi kaikille kansoille. Hän tiesi, että Pyhän Hengen kaikki vallalla varustettu totuus voittaisi taistelun pahuutta vastaan ja että verilippu kerran liehuisi voittoisana Hänen seuraajiensa yllä.” Ap. t. 19, 20.

18.3. Sunnuntai, aamu

Matt. 5:14,15

“Maailmalliset arvostelevat evankeliumia kristityn hurskauden mukaan. Kärsivällisesti kestetyt koetukset, kiitollisesti vastaanotetut siunaukset, nöyryys, ystävällisyys, armo ja rakkaus, jotka ilmenevät totunnaisina luonteenpiirteinä, ovat sitä valoa, joka loistaa maailmassa vastakohtana luonnollisen sydämen itsekkyydestä leviävälle pimeydelle.” P. p. 114.

18.3. Sunnuntai, ilta

Ps. 34:6

“Herra on laupias ja armahtavainen.’ Jaak. 5:11. Rakkaudessaan väsymättömänä Hän odottaa saavansa kuulla itsepäisen lapsensa synnintunnustuksen ja vastaanottaa hänet katuvana helmaansa. Hän tarkkaa meitä havaitakseen jonkin kiitollisuuden ilmauksen meidän puoleltamme, niin kuin äiti tarkkaa rakastamaansa lasta, toivoen sen hymyilevän tuntemisen merkiksi. Hän tahtoo meidän ymmärtävän, miten syvästi ja kiihkeästi Hänen sydämensä ikävöi meitä. Hän pyytää meitä turvautumaan vaikeuksissamme Hänen myötätuntoonsa, surussamme Hänen rakkauteensa, haavoitettuna Hänen lääkitsevään käteensä, heikkoudessamme Hänen voimaansa ja tyhyydessämme Hänen täyteyteensä. Ei kukaan, joka Hänen luokseen on tullut, ole pettynyt.” V. s. 124.

19.3. Maanantai, aamu

Matt. 6:22,23

“Tarkoituksen vilpittömyys, kokosydäminen antautuminen Jumalalle - tämä on Vapahtajan sanojen esittämä ehto. Olkoon sinulla rehellinen ja horjumaton tahto tulla tuntemaan totuus ja noudattaa sitä mihin hintaan hyvänsä, ja sinä saat taivaallista valaistusta... Mutta jos silmä on itserakkauden sokaisema, on kaikki pimeää... Kiusaukseen lankeaminen alkaa siten, että mielen sallitaan käydä häilyväiseksi ja luottamuksen Jumalaan horjua. Jos emme päätä täydellisesti antautua Jumalalle, silloin olemme pimeydessä.” V. s. 133,134.

19.3. Maanantai, ilta

Jes. 63:16

“Iankaikkinen Jumala, Jeesus sanoi, antaa sinulle oikeuden lähestyä Häntä Isänäsi. Ymmärrä, mitä kaikkea tähän sisältyy. Ei kukaan maallinen vanhempi ole koskaan niin hartaasti puolustanut hairahtunutta lastaan kuin Hän, joka sinut teki, puolustaa syntistä. Ei lämpiminkään inhimillinen myötätunto ole koskaan niin hellästi kutsunut katumatonta.” V. s. 155.

20.3. Tiistai, aamu

Snl. 29:15

“Perheille ei ole mikään niin suureksi kiroukseksi kuin se, että nuoret saavat elää oman mielensä mukaisesti. Kun vanhemmat täyttävät lastensa jokaisen toivomuksen eivätkä kiellä heiltä sitäkään, minkä tietävät olevan heille pahaksi, lakkaavat lapset pian kunnioittamasta vanhempiaan sekä kaikkea niin Jumalan kuin ihmistenkin arvovaltaa, ja saatana saa heidät valtaansa.” P.

20.3. Tiistai, ilta

1. Moos. 32:26,27

“Kun Jaakob ahdistuksessaan tarttui kiinni enkeliin ja itkien anoi siunausta, niin koetellakseen hänen uskoaan taivaallinen sanansaattajakin muistutti häntä hänen synnistään ja koetti vapautua hänestä. Mutta Jaakob ei halunnut tulla käännettyksi pois. Hän oli oppinut, että Jumala on armollinen, ja jättäytyi Hänen armonsa varaan. Hän selitti katuneensa syntiään ja anoi anteeksiantoa. Muistellessaan elämäänsä hän miltei vaipui epätoivoon. Mutta hän piti kiinni enkelistä ja vakavin, tuskaisin huudoin aneli kunnes sai voiton.” P. p. 180.

21.3. Keskiviikko, aamu

5. Moos. 15:11

“Kristus on sanonut, että meillä on aina köyhiä keskuudessamme, ja Hän on aina myötätuntoisesti ja sydämensä lämmöllä lähellä kärsivää kansaansa ja köyhimpiä ja alhaisimpiakin maisia lapsiaan. Hän sanoo meille, että he ovat Hänen edustajiaan maailmassa. Hän on asettanut heidät keskuuteemme herättääkseen sydämessämme sitä rakkautta, jota Hän tuntee kärsiviä ja sorrettuja kohtaan. Heille ilmaistua sääliä ja hyväntahtoisuutta Kristus pitää Hänelle osoitettuna. Samoin Hän pitää itseensä kohdistuneena heille osoitettua julmuutta tai heidän laiminlyöntiään.” P. p. 519, 520.

21.3. Keskiviikko, ilta

Gal. 6:1

“Monet loukkaantuvat herkästi vähimmistäkin moitteista, mutta kohtelevat kovin ankarasti niitä, joiden luulevat hairahtuneen. Moittein ja nuhtein ei ketään ole koskaan saatu luopumaan väärästä asenteestaan, mutta monet

kyllä siten loitonnetaan oikealta tieltä yhä pitemmälle sydämen paatumukseen. Ystävällinen mielenlaatu ja kohtelias, kärsivällinen käytös voivat pelastaa eksyneen ja peittää paljon syntejä.” P. p. 501.

22.3. Torstai, aamu

Ps. 23:4

“Tie saattaa olla epätasainen ja rinne jyrkkä, salakuoppia saattaa olla oikealla ja vasemmalla. Joudumme ehkä kestämaan ankaria ponnistuksia matkallamme. Ollessamme väsyneitä ja kaivatessamme lepoa meidän on kenties ponnisteleva eteenpäin. Nääntyneinäkin meidän ehkä täytyy taistella, masentuneinäkin yhä toivoa. Mutta jos Kristus on oppaamme, saavumme kyllä lopulta kaivattuun satamaan. Kristus itse on polkenut rosoisen tien edellämme ja tasoittanut polun meidän jaloillemme.” V. s. 200.

22.3. Torstai, ilta

Ilm. 22:3,4

“Siellä ei ole pettymyksiä, ei kärsimystä, ei syntiä, ei ketään, joka sanoo: 'Minä olen vaivanalainen.' Siellä ei ole hautausaattoja, ei surua, ei kuolemaa, ei eron haikeutta, ei särkyneitä sydämiä, vaan siellä on Jeesus, siellä on rauha. Siellä 'ei heidän tule nälkä eikä jano, ei hietikon helle eikä aurinko satu heihin, siellä heidän armahtajansa johdattaa heitä ja vie heidät vesilähteille'. Jes. 49:10.” V. s. 33.

23.3. Perjantai, aamu

Sak. 8:16,17

“Kaiken, mitä kristitty tekee, on oltava yhtä kirkasta kuin päivänvalo. Totuus on Jumalasta, petos kaikissa tuhansissa muodoissaan saatanasta, ja jokainen, joka jossakin kohden poikkeaa totuuden suoralta polulta, antautuu pahan valtaan. Kuitenkaan ehdottoman totuuden puhuminen ei ole varsin helppoa. Emme kykene puhumaan totta, ellemmme tunne totuutta, ja miten usein ennakkokäsitykset ja mieltymykset, puutteellinen tieto, harhaan osunut arvostelu estävät meitä oikealla tavalla ymmärtämästä niitä asioita, joiden kanssa olemme tekemisissä. Emme kykene puhumaan totta, ellei Hän, joka on totuus, saa koko ajan ohjata ajatuksiamme.” V. s. 102,103.

23.3. Perjantai, ilta

Matt. 6:10

“Jumalan tahto ilmaistaan Hänen pyhän lakinsa käskyissä, ja tämän lain periaatteet edustavat taivaan periaatteita. Jumalan tahdon tunteminen on suurin tieto, minkä taivaan enkelit voivat saavuttaa, ja Hänen tahtonsa tekeminen suurinta palvelua, mihin he voivat vihkiä kykynsä.” V. s. 160.

24.3. Sapatti, aamu

2. Moos. 31:16,17

“Kuten sapatti oli merkki, joka oli Israelin tunnustuksena sen tultua Egyptistä ja matkatessa maalliseen Kanaaniin, se on samoin merkki, joka on nyt Jumalan kansan tunnukseksi sen tullessa maailmasta ja matkatessa taivaalliseen lepoon. Sapatti on merkinä Jumalan ja Hänen kansansa välillä vallitsevasta suhteesta, merkinä siitä, että he kunnioittavat Hänen lakiaan. Se erottaa Hänelle kuuluiset lainrikkajista.” T. a. III, 12, 13.

24.3. Sapatti, ilta

Gal.3:26,27

“Minkä arvon se antaakaan ihmisille. Lainrikkomisen kautta ihminen tuli saatanan alamaiseksi. Uskon kautta Kristuksen sovintouhuriin Aabrahamin pojista voi tulla Jumalan poikia. Pukeutumalla ihmisluontoon Kristus korotti ihmiskunnan. Langenneet ihmiset korotetaan Kristuksen yhteyden kautta asemaan, jossa heitä voi nimittää 'Jumalan lapsiksi'.” T. K. L. 15.

25.3. Sunnuntai, aamu

Matt. 28:19,20

“Menkää kaikkeen maailmaan, Hän kehotti heitä. Menkää asutun maailman uloimmillekin rajoille varmoina siitä, että minä olen sielläkin teidän kanssanne. Työskennelkää uskoen ja luottaen, sillä koskaan ei tule aikaa, jolloin minä hylkäisin teidät. Minä olen aina teidän kanssanne, autan teitä täyttämään velvollisuutenne, opastan, lohdutan, pyhitän, tuen teitä ja annan teidän menestyä pyrkiessänne puhumaan niin, että toisten huomio kiinnittyisi taivaaseen.” Ap. t. 26.

25.3. Sunnuntai, ilta

Ps. 19:2-4

“Ei maa itsestään voisi vuodelta lahjoita antimiaan ja jatka kulkuaan auringon ympäri. Jumalan käsi ohjaa kiertotähtiä ja pitää ne oikealla paikallaan niiden liikkuessa määrättyjä ratojaan avaruudessa. Hänen voimastaan kesä ja talvi, kylväminen ja leikkaaminen, päivä ja yö seuraavat toisiaan järjestyksessään. Hänen käskystään kukoistavat kasvit, puhkeavat lehdet ja kukkivat kukat. Kaikki hyvä, mitä meillä on, jokainen auringonsäde ja sadekuuro, jokainen ruoan murunen, jokainen elämän hetki on rakkauden lahja.” V. s. 110.

26.3. Maanantai, aamu

Joh. 16:33

“Kuitenkaan Kristuksen seuraajien ei pitänyt pelätä, että heidän toivonsa oli mennyttä tai että Herra oli hyljännyt maan. Voima ja kunnia kuuluvat Hänelle, jonka valtavat aivoitukset kaikista esteistä huolimatta tulevat täyttymään. Tuossa samassa rukouksessa, joka puhuu Kristuksen opetuslasten jokapäiväisistä tarpeista, heitä neuvottiin kääntämään katseensa pahan voimasta ja vallasta Heidän Jumalaansa, jonka valtakunta on kaiken yläpuolella ja joka on heidän Isänsä ja iankaikkinen ystävänsä.” V. s. 174, 175.

26.3. Maanantai, ilta

Joh. 8:12

“Jos otamme Kristuksen oppaaksemme, Hän johdattaa meitä turvallisesti. Suurimmankaan syntisen ei tarvitse eksyä. Jokainen epävarma etsijä voi vaeltaa puhtaassa ja pyhässä valossa. Vaikka polku on niin kaita, niin pyhä, että syntiä ei sillä voida suvaita, on pääsy sille kuitenkin tehty mahdolliseksi kaikille, eikä yhdenkään aran, epäilevän sielun tarvitse sanoa: 'Jumala ei ensinkään välitä minusta'.” V. s. 200.

27.3. Tiistai, aamu

Fil. 2:5

“Mikä lempeys ja kauneus säteilikään Vapahtajan jokapäiväisestä elämästä. 'Mikä suloisuus virtaisikaan Hänen pelkästä olemuksestaan'. Sama Henki ilmenee Hänen lapsissaan. Niitä, joissa Kristus asuu, ympäröi jumalallinen

ilmapiiri. Heidän valkeissa, puhtautta hohtavissa vaatteissaan on taivaallisten kukkatarhojen sulotuoksu. Heidän kasvonsa heijastavat Jumalan kirkkautta, valaisten tietä kompasteleville ja väsyneille jaloille.” V. s. 194.

27.3. Tiistai, ilta

Matt. 6:6

“Olkoon sinulla paikka salaista hartaudentarjoitusta varten. Jeesuksella oli muutamia erityisiä paikkoja, joissa Hän seurusteli Jumalan kanssa, ja samaten tulisi meillä olla. Meidän on usein tarpeellista vetäytyä johonkin soppeen, olkoon se miten vaatimaton tahansa, jossa voimme olla kahden kesken Jumalan kanssa. ‘Rukoile Isääsi, joka on salassa.’ Jeesuksen nimessä me saamme lähestyä Jumalaa lapsen luottavaisuudella. Ketään ihmistä ei tarvita välittäjäksi. Jeesuksen kautta saamme avata sydämemme Jumalalle, joka meidän tuntee ja meitä rakastaa.” V. s. 124.

28.3. Keskiviikko, aamu

Matt. 5:7

“Laupiaat ovat tulleet ’jumalallisesta luonnosta osallisiksi’, ja heissä ilmenee Jumalan sääliväinen rakkaus. Kaikki, joiden sydän on sopusoinnussa iankaikkisen rakkauden sydämen kanssa, haluavat parantaa eikä tuomita. Kristus sielussa on lähde, joka ei milloinkaan ehdy. Missä Hän asuu, siellä on ylitsevuotavaa armahtavaisuutta.” V. s. 40.

28.3. Keskiviikko, ilta

Matt. 6:14,15

“Leppymätön ihminen tukkii sen ainoan kanavan, jonka kautta Jumalan armo voi virrata hänelle. Meidän ei pidä ajatella, että jos ne, jotka ovat tehneet meille vääryyttä, eivät tunnusta rikkomustaan, meillä on oikeus pidättää anteeksiantomme heiltä. Epäilemättä on heidän velvollisuutensa nöyryyttää sydämensä katuen ja syntinsä tunnustaen, mutta meillä tulee olla armahtavainen mieli niitä kohtaan, jotka ovat rikkoneet meitä vastaan, tunnustivatpa he syillisyytensä tai ei. Olkoonpa he loukanneet meitä miten kovasti tahansa, meidän ei ole haudettava kärsimäämme vääryyttä eikä sääliteltävä itseämme sen vuoksi, vaan jos itse toivomme saavamme anteeksi rikkomuksemme Jumalaa vastaan, meidän on annettava anteeksi kaikille, jotka ovat tehneet meille pahaa.” V. s. 166, 167.

29.3. Torstai, aamu

Matt. 16:24

“Näin, että jotkut tuskin tietävät vielä, mitä on itsensä kieltäminen tai uhraus, tai mitä merkitsee kärsiminen totuuden tähden. Mutta kukaan ei pääse taivaaseen uhrausta tekemättä. Itsekieltämyksen henkeä ja uhrimieltä olisi vaalittava. Jotkut eivät ole uhranneet itseään, omaa ruumistaan, Jumalan alttarilla. He eivät hillitse äkkipikaisuuttaan ja oikullisuuttaan, vaan tyydyttävät halujaan ja noudattavat omia mielitekojaan Jumalan asiasta välittämättä. Iankaikkisen elämän saavuttavat ne, jotka ovat valmiit tekemään sen hyväksi minkä uhrauksen tahansa.” T. a. I, 20.

29.3. Torstai, ilta

Matt. 11:28

“Kaikki, jotka ovat tietoisia sielunsa suuresta kurjuudesta, jotka tuntevat, ettei

heissä itsessään ole mitään hyvää, voivat saada vanhurskautta ja voimaa katsomalla Jeesukseen. Hän sanoo: ' Tulkaa minun tyköni, kaikki työtä tekeväiset ja raskautetut.' Hän pyytää sinua vaihtamaan köyhyytesi Hänen armonsa rikkauteen. Me emme ole Jumalan rakkauden arvoisia, mutta Kristus, meidän takaajamme, on arvollinen, joten Hän voi täydellisesti pelastaa kaikki, jotka Hänen tykönsä tulevat." V. s. 21.

30.3. Perjantai, aamu

Matt. 5:18

"Kristus itse oli ukkosen jylistessä ja salamain leimahdella julistanut lain Siinain vuorella... Israelin kansa oli maaten kasvoillaan maassa kuunnellut kunnioittavan pelon vallassa lain pyhiä käskyjä. Mikä vastakohta sille näylle, joka nähtiin autuaaksi julistusten vuorella. Kesäisen taivaan alla, vain lintujen laulun keskeyttäessä hiljaisuuden, Jeesus esitti oman valtakuntansa periaatteita. Kuitenkin Hän, joka tuona päivänä puhui ihmisille rakkauden kieltä, valaisi Siinailla julistetun lain periaatteita." V. s. 73, 74.

30.3. Perjantai, ilta

Matt. 24:4,5

"Mitä sanomaa nämä opettajat julistavat? Saako se sinut kunnioittamaan ja pelkäämään Jumalaa? Saako se sinut osoittamaan rakkautesi Häntä kohtaan olemalla kuuliainen Hänen käskyilleen? Jos ihmiset eivät tajua siveyksen merkitystä, jos he pitävät halpana Jumalan käskyjä, heillä ei ole mitään arvoa taivaan silmissä. Tiedämme ilman muuta heidän väitteensä perättömiksi. Heidän toimintansa on lähtöisin itse pimeyden ruhtinaasta, Jumalan vihollisesta." V. s. 206.

31.3. Sapatti, aamu

1. Joh. 4:16

"Jumala on rakkaus. Niin kuin valonsäteet auringosta virtaavat rakkaus ja valo ja ilo Hänestä kaikille Hänen luoduilleen. Antaminen on itse Hänen luontonsa. Koko Hänen elämänsä on epäitsekään rakkauden säteilyä. Hän kehottaa meitä olemaan täydelliset, niin kuin Hän on täydellinen - samalla tavalla. Meidän on oltava valon ja siunauksen keskuksena omalle pienelle piirille, niin kuin Hän on koko maailmankaikkeudelle. Meillä ei itsessämme ole mitään, mutta Hänen rakkautensa valo säteilee meihin, ja meidän on heijastettava sen kirkkautta. Häneltä saamassamme hyvydessä me voimme olla täydelliset omassa vaikutuspiirissämme, niin kuin Jumala on omassaan." V. s. 113, 114.

31.3. Sapatti, ilta

Room. 2:7

"Kärsivällisesti kannetut koettelemukset, kiitollisin mielin vastaanotetut siunaukset, miehuullisesti vastustetut kiusaukset samoin kuin tottumukseksi tullut ystävällisyys, laupeus ja rakkaus ovat niitä valoja, jotka säteilevät luonteesta vastakohtana sellaisen itsekkään sydämen pimeydelle, johon elämän valo ei ole milloinkaan loistanut." V. s. 70.

Lyhennykset: T.a. I = Todistusaarteita 1

T.a. II = Todistusaarteita 2
T.a. III = Todistusaarteita 3
V.s. = Vuorisaarna (1958)
P.p. = Patriarkat ja Profeetat
Ap.t. = Apostolien teot
T.K.L. = Tie Kristuksen luo (1947)

Sapatin Alkamisajat

Helsinki	Turku	Tampere	Kuopio
5.1. 15.30	15.39	15.22	14.51
12.1. 15.44	15.52	15.37	15.07
19.1. 16.00	16.09	15.54	15.27
26.1. 16.18	16.27	16.13	15.47
2.2. 16.36	16.45	16.33	16.09
9.2. 16.55	17.04	16.53	16.30
16.2. 17.13	17.23	17.13	16.52
23.2. 17.31	17.41	17.32	17.13
2.3. 17.49	18.00	17.52	17.33
9.3. 18.07	18.18	18.10	17.53
16.3. 18.25	18.35	18.29	18.13
23.3. 18.42	18.53	18.47	18.33
30.3. 18.59	19.10	19.06	18.52